అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

డిశంబరు 2016

కాలచక్ర భ్రమణము

21/12/22

కాలచక్ర భ్రమణం

విషయ సూచిక

సంపాదకీయం: కాలం ఒక అంతు తెలియని సమస్య. అది సృష్టిలోని సమస్తాన్ని నియంత్రిస్తున్నదని తోస్తుంది. కానీ, ఒక సునిశిత దృష్టికి కాలం కేవలం పరాత్పరుని సాధన మనిపిస్తుంది. ఏకము, అనంతము అగు దైవం వివిధ స్థాయిలలో, శక్తుల సంకీర్ణమైన ప్రయోగంతో తనను తాను వ్యక్తపరచుకొని తదనుగుణంగా అనేక లోకాలను విభిన్న దేశకాల పరిస్థితుల కనుగుణమైన లక్షణాలతో సృష్టిస్తాడు. విశ్వ వ్యాప్తంగా సాగే ఈ క్రీడావిలాసంలో సృష్టి, స్థితి, లయల లయబద్ధమైన చక్రభ్రమణం పునరావృతం అవుతుంటుంది. అది ప్రత్యేకంగానో లేక సమిష్టిగానో చోటు చేసుకొ వచ్చు. అయినప్పటికీ మన సాధారణ దృష్టికి అవివేకమైనదిగా కనిపించే ఆ క్రీడ వెనుక రహస్య మొకటి దాగి వుంది. భగవంతుడు ప్రపంచాన్ని పురోగమన పథంలో పరిపూర్ణత, పరిపక్వత దిశగా ఒక పద్ధతిలో నడిపించుటకు కీలకమైన ఆధారం అది. పరమేశ్వరుని తాండవం; ఒకప్పుడు తీవ్రంగా, భీకరంగా, ఒకప్పుడు ఆహ్లాదభరితంగా, ఆనందపారవశ్యంగా సాగుతూ, వ్యక్తుల, దేశాల గతిని, భవితవ్యాన్ని తల క్రిందులు చేస్తుంది, తారుమారు గావిస్తుంది. సాధారణ జనులు మరియు గొప్ప స్సామ్రాజ్యాధిపతుల ప్రాభవం, విరియబూసే పూవులు సౌందర్య ప్రకృతి సహజ సూర్యోదయాస్తమానాలు, నక్షత్రమండల కాంతులు క్రియాత్మకమగుట, అంతరించుట, ఆ విశ్వనర్తకుడి నాట్యభంగిమల కనుగుణంగా జీవం పోసుకోవడం లేదా నిర్జీవమవడం సంభవిస్తుంది.

ఈ సంచికలో శ్రీమాతారవిందులు ఈ కాలచక్రగతుల వెనుక దాగివున్న రహస్యాన్ని వెలుగులోకి తెచ్చిన వైనాన్ని పాఠకులతో వంచుకుంటున్నాము.

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

శ్రీమాత

వాసుదేవ సర్వమితి

'వాసుదేవ సర్వమితి' అను పదబంధ ఉద్దేశ్యం ఇది: విశ్వమే పరబ్రహ్మము. విశ్వమందలి సర్వస్వము పరబ్రహ్మము, విశ్వాతీతమైన దంతయు పరబ్రహ్మము — 'విశ్వం విష్ణుః'. భగవద్గీత ప్రప్రథమముగా భగవంతుని సర్వలోక, సర్వభూత, సర్వవ్యాప్త, సర్వంసహా స్థితిపై ఊనిక నుంచుతుంది. ఎందుకనగా, అట్టి ప్రాధాన్యత నీయనప్పుడు, మనస్సు దాని మహోన్నత లక్ష్యాన్ని అందుకోలేక, కేవలం ప్రాపంచిక విషయాలపై మొగ్గు చూపుతుంది లేదా జగత్తునందు చోటు చేసుకొనే ఏదో ఒక పాక్షికమైన దైవిక అనుభవానికి వశవర్తి అవుతుంది. గీత ఆ పైన ప్రాధాన్యత నిచ్చేది దైవం సర్వాన్ని చైతన్యవంతం మరియు క్రియోన్ముఖం గావించే ఆతని సర్వాంతర్యామిత్వ స్థితికి. ఎందుకనగా అది జగత్ వ్యాపకంగా సాగే సర్వ కార్యాచరణలోను, అపారమగు ఆధ్యాత్మిక ఆత్మ చైతన్యంలోను దైవం తనంతట తాను కాలపురుషునిగా వ్యక్తమై తన విశ్వగత కార్యక్రమాన్ని నిర్వహిస్తాడని నిరూపిస్తుంది. తరువాత మానవదేహంలో దైవం దివ్యపురుషునిగా వసిస్తుంటాడనే కఠోర సత్యాన్ని నొక్కి చెపుతుంది. ఎందుకనగా సర్వజీవులలోను, సమస్త వస్తుసముదాయంలోను దైవం అంతస్థుడై వున్నాడు. ఈ విధంగా లోపల నున్న దివ్యత్వాన్ని గుర్తించకపోతే, వ్యక్తి ఉనికిలో గల దైవికమగు పరమార్థం విస్మరించబడటమే గాక సర్వోత్కృష్టమైన ఆధ్యాత్మిక సంభావ్యతలకు గల అమోఘశక్తిపై మనకుండే తీవ్రమైన అభిలాష అణగారిపోతుంది. మానవజాతి యందు అంతరాత్మకు, అంతరాత్మకు మధ్య గల సంబంధాలు అల్పమైనవిగా, పరిమితమైనవిగా, అహంకారపూరితమైనవిగా మిగిలిపోతాయి. చివరిగా, అది విశ్వమందలి సమస్త వస్తు సంపదలో దైవం స్వయం వ్యక్తమయ్యాడని, అవన్నీ 'ఏకం' అగు దైవం యొక్క వెలుగు, శక్తి, ప్రకృతి నుండి ప్రభవించినవేనని ధృవీకరిస్తుంది. ఆ విధమైన గ్రహింపు దివ్యజ్ఞాన సిద్ధికి ఆవశ్యకం. అస్తిత్వము మరియు స్వభావమంతా సమగ్ర రీతిలో దైవం దిశగా మరలుట, ప్రపంచమందు సమస్త కార్యనిర్వహణ దైవ శక్తి ద్వారా గావించబడుతుందని మనిషి నమ్ముట, అతని మానసిక స్థితి మరియు సంకల్పము దైవకార్యాచరణ కనుగుణంగా మలచబడుట, దైవికమైనదిగా ఉపక్రమించుట, ఉద్దేశ్యం లోకహితార్థంగా సాగుట మొదలగు కార్యక్రమమంతా వ్యక్తి అనబడు

జీవుని ద్వారా మానవాళికి అందించుట, దివ్యజ్ఞాన సిద్ధిపై ఆధారపడి వుంటుంది.

CWSA 19:216
316.

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

కాలమొక వినాశకర శక్తి

ఇదే కురుక్షేత్రం ప్రదర్శించే మహాద్భుత శక్తి

శ్రీకృష్ణుడు ఉన్నట్లుండి ప్రత్యక్షం కాడు; అనేక దశాబ్దాలుగా జరుగుతున్న పరిణామాల ఫలితంగా ఆయన అర్జునునకు కనిపిస్తాడు. భారత కథలో జరిగేవన్నీ రానున్న భయంకర యుద్ధం వైపుగానే పయనిస్తాయి. జరిగేదాన్ని ఎవరూ ముందుగా అంచనా వెయ్యలేరు. యుద్ధాన్ని నివారించాలని ప్రయత్నించేవారంతా ఒక విధంగా దాన్ని ప్రయత్నపూర్వకంగానో, అప్రయత్నంగానో — రాబోయే పరిణామాలను కొద్దో, గొప్పో ఊహించగలవారైనా — యుద్ధాన్ని ఆపలేకపోయారు. విధి బలీయమైనది!

కాలచక్రాన్ని ఎవరూ అపలేరు. నిష్కామకర్మను ప్రబోధించిన శ్రీకృష్ణుడు కూడా తప్పనిసరియై హస్తినకు దూతగా వెళ్ళాడు. కాలప్రభావానికి ఎవరైనా తలవంచాలిసిందే కదా.

సముద్రం వేపు ఉరకలు వేస్తున్న నదిలా, అగ్నికీలల వైపు దూకుతున్న శలభంలా తాము, తమ రథ, గజ, తురగ చతురంగ బలాలు ఎట్లా మృత్యువు కోరలకు బలియైన సంగతి యుద్ధం పరిసమాప్తి అయిన తరువాతనే వారంతా గ్రహించ గలిగారు. ఇదంతా ఒక లీలగా జరిగింది. ఇందులో అతిభయంకర ఘట్టాలు, మధురాతి మధుర అనుభవాలు కూడా వుంటాయి. ఈ విధంగా బృందావనం మృత్యుహేలగా ముగుస్తుంది. ఇదంతా ప్రకృతిలోని సామరస్యమే. ఇందులో అనుకూలతలు, వ్యతిరేకతలు విడదీయలేని భావాలు. ఒకటి లేకుండా వేరొకటి లేదు. ప్రేమ ఉన్నచోట ద్వేషం కూడా వుంటుంది. ప్రకృతిలో పాశవికత నుండే పరిణామం ప్రారంభం అయింది. క్రమేణ పరిపూర్ణత్వ దిశగా ఎదుగుతున్నది. పంకిలంలోనే కదా పుష్పం వికసించేది.

రూపాంతరం అన్నా ఇదే. శివం, శాంతం, సుందరం, ఆనందం ఈ పరిణామంలోని దశలే.

CWSA 13:30-31

వినాశం పురోగమనానికి మొదటి నియమం

"నా సంకల్పం వలననే వినాశనం జరుగుతున్నది. ఇందులో నుండే ధర్మం ఆవిర్భవిస్తుంది. అందులకే ఈ కురుక్షేత్ర సంగ్రామంలో నేను ఉండాల్సి వచ్చింది". అని అంటాడు శ్రీకృష్ణుడు. "ధర్మ క్షేత్రే కురుక్షేత్రే" అన్నప్పుడు దాని అర్థం ఇదే. కురుక్షేత్రం ధర్మానికి ప్రాతిపదిక అన్నమాట. ఇలాగే అన్వయించుకోవాలి. ధర్మాన్ని పునః ప్రతిష్ఠించటానికే వినాశనం జరుగుతుంది! ఇట్లాగే కాలభ్రమణంలో వినాశకర శక్తులు ప్రపంచమంతా తాండవిస్తాయి, కేవలం కురుక్షేత్రంలోనే కాదు.

"జరగబోయే ఫలితాన్ని నేను గమనిస్తూనే వున్నాను. రానున్నది అనివార్యం మానవశక్తి దాన్ని అడ్డుకోలేదు. కనీసం మార్చనూ లేదు. జరగబోయేదాన్ని నేను ఇప్పటికే చేసేశాను. మీరు దీన్ని కనీసం ఊహించనైనా లేరు. నేను కాలాన్ని, ప్రాత కట్టడాలను కూల్చివేసి వాటి స్థానంలో నూతన ఆవిష్కరణలు ప్రవేశపెడతాను. ఒక అద్భుత నూతన ప్రపంచం మిరుమిట్లు గొలుపుతూ మీ ముందు ప్రత్యక్షం అవుతుంది" అని ప్రకటిస్తాడు శ్రీకృష్ణుడు. "కాలము, ప్రపంచపు పోకడ మన కర్మ లను నడిపిస్తాయి. కాని, నేను చేసేది సర్వకాలములకు సంబంధించినది" అని కూడా వివరిస్తాడు.

"నేనే కాలాన్ని, సర్వ వినాశకారక శక్తిని", అని భగవానుడే స్వయంగా ఒప్పు కుంటాడు. దీన్ని బట్టి సృష్టి, వినాశము ఆయన లీల అని మనం నమ్మాలి. వినాశము కూడా కాలగమనంలో వచ్చే మార్పే గదా!

సృష్టి, స్థితి, లయలు వరుసగా జరిగిపోతునే ఉంటాయి. సృష్టికర్త ఎప్పుడూ నూతనత్వాన్ని అన్వేషిస్తూనే వుంటాడు. ఈ విధంగానే ప్రపంచం ముందుకు పోతూ వుంటుంది. మరో విషయం ఏమిటంటే, నశించడమే పురోగతికుండే మొదటి నియమం.

ఎవరు తనలోని నిమ్నప్రకృతిని జయించలేడో అతడు ఊర్ధ్వజీవనాన్ని అందుకో లేడు. మనం దీన్ని బహిరంగంగానూ చూడవచ్చు. ఒక జాతి, సమాజం లేదా దేశం తన పాతకాలపు అలవాట్లను వదిలించుకోకపోతే అది తన వినాశనాన్ని తానే

కొనితెచ్చుకుంటుంది. కాని ఆ శిథిలాల నుండి మరో కొత్త సమాజం లేక జాతి ఆవిర్భవిస్తుంది. ఒకనాటి భూతాలను నాశనం చేయకపోతే మనకు నిలువ నీడే వుండదు. రాక్షసులను సంహరించాకే దేవతలు ప్రశాంతంగా ఊపిరి పీల్చుకున్నారు, ధర్మం పునః ప్రతిష్టాపనం అయింది.

పరిణామ పథం

ఈ విధమైన యుద్ధములను, వినాశనమును ఎవరు వదిలించుకోవా లనుకుంటారో వారు సృష్టి ధర్మానికే వ్యతిరేకం అనుకోవాలి. నిమ్నశక్తుల ప్రభావంలో ఉంటే 'అర్జున విషాదయోగం' లో వున్నట్లే! అట్టివారు ప్రతిదాన్ని అనుమానించి వ్యతిరేకిస్తారు. ఇదే "అనార్యజుష్టము", "అకీర్తికరము" కూడా.

శ్రీకృష్ణుని మాటలలో చెప్పాలంటే "క్లైబ్యం మాస్మగః, క్షుద్రం దౌర్బల్యం" అని హెచ్చరించాల్సి వుంటుంది. ఇది ఆధ్యాత్మిక దౌర్యల్యం కూడా! అలాంటివారు ప్రకృతి సత్యాన్ని గాని, జీవితానికి ఆధారమైన కర్మసిద్ధాంతాన్నిగాని నమ్మలేరు. ఎవరు అమరత్వాన్ని కోరుకుంటారో వారే యుద్ధానికి భీతి చెందనివారు. మరణం వలన నియంత్రించబడే ఈ ప్రపంచాన్ని దాటి పైనున్న అంతరాలలో మాత్రమే దివ్యశక్తి ఉంటుంది. దానిని కనుగొనడం కేవలం వ్యక్తిగత సాధనకు మాత్రమే పరిమితమౌతుంది. దీని ప్రభావం బయట ప్రపంచంపై పడదు. కాకపోతే పరిణామక్రమంలో తాము ఎంత వెనుకబడి యున్నామో తెలుసుకుంటే, వారు వేదనకు గురియౌతారు.

CWSA 19:383-85

దాగియున్న సత్యం

దివ్యత్వానికి సమీపంలో ఉన్నామనుకున్నవారి ఆనందాలకు అవధులే వుండవు. కాళీమాత దర్శన రహస్యం అదే. ఆమె రౌద్ర భయంకరమూర్తి, కాని ఆమె కరాళ బాహువుల ప్రక్కనే అభయహస్తం, వరదహస్తం కడా వుంటాయి. ఇది మృత్యువు సన్నిధిలోనే అమరత్వం కూడా వుంటుందనటానికి సంకేతం. కాబట్టి దివ్యత్వ పాలనలో అసురశక్తులకు తావు వుండదు అనేది గ్రహించవచ్చు. అసురశక్తుల ఘోర పరాజయానికి, వినాశానికి కాళీమాత సంకేతం. దివ్యత్వంలో తన్మయులే దివ్యనామ జపంలో తన్మయులైన సిద్ధులు.మా భయంకరమైన రూపంలో దాగియున్న అభయప్రదాయినిని

మాత్రమే చూస్తారు. రౌద్రాకారం చూడటానికి మాత్రమే భయంకరంగా కనిపిస్తుంది. అది నిజంగా వినాశకారి కాదు. అభయాన్ని, శాంతిని పొందాలంటే దుర్మార్గాన్ని వినాశం చెయ్యాలి గదా! కాలం దీన్ని కకావికలు చేసి లోనున్న శాశ్వత సత్యాన్ని బహిర్గతం చేస్తుంది. అదే అనంత దైవాంశ. దృశ్యమాన ప్రపంచం అంతా అందులో ఇమిడి యుంది. సృష్టికర్త లేక కర్త్రిణి బ్రహ్మ కన్నా ఇది అతీతమైనది. సృష్టి, స్థితి, లయ కారకుల కన్నా ముందుగా ఉన్నది ఈ శక్తియే.

అసలైన సృష్టి శాశ్వతమైనది. అదే సర్వాంతర్యామి సంకల్ప, వికల్పాలు దాని లక్షణం. గోచరము, అగోచరము దాని స్వభావాలు. అనంతకోటి బ్రహ్మాండంలో ఉన్న ప్రాణులన్నీ దాని ప్రతిరూపాలే. ప్రపంచంలోని చర్యలన్నీ దానివే. అది యదార్థమా, మిథ్యా అనేది అగోచరం. అనంత కాలంలో మనం మార్పుకు లోనవుతాయనుకున్నవన్నీ దానికి శాశ్వత సత్యాలుగా కనిపిస్తాయి. అనంత కాలభ్రమణంలో అది ఒక్కటే శాశ్వతం. దానికి మార్పు ఉండదు.

CWSA ?:389-90

కలియుగము వినాశనానికి, తిరిగి పునర్జీవనానికి సంకేతం

కాలమహిమ, దైవేచ్ఛ ఏ దిశగా కదలుతున్నాయో గమనించటం, వాటి లక్ష్యాలను అంచనా వేయటం చాలా ముఖ్యం. మనం ఊహించుకునే పరిష్కార మార్గాలు కేవలం వ్యక్తిగతం. కలిపురుషుడు గాని, కాలమహిమ గాని, మృత్యువుగాని సంభవించేది లోకక్షయానికే. ఇక భగవంతుని అనివార్య వినాశకర శక్తిని ప్రస్తావించటం ఎందుకు? ఎక్కడ వినాశనం వుందో అక్కడే పునర్జీవనం కూడా వుంటుంది. దైవం ఎప్పుడూ నూతన ఆవిష్కరణలు చేస్తూనే వుంటాడు. వాటిని తెలుసుకొని సహకరించటమే మన విధి. దైవమార్గం అంత తేలికగా బోధపడదు. వినాశనాన్ని మనం అంటిపెట్టుకొని ఉండకూడదు. యుద్ధభూమిలో కనపడే తాత్కాలిక గుడారాలే శాశ్వత

> ప్రతి ఉషోదయం నూతనమే. అదే అభివృద్ధి. మనం కూడా నిదానంగా పయనిస్తున్నది భవిష్యత్తు దిశగానే — శ్రీమాత
> *CWM 15:74*

సాధాలు అనుకునే మనం దైవమార్గాన్ని అన్వేషించలేము.

పండితులు సత్యయుగానికి, కలియుగానికి ఉన్న భేదాన్ని అంచనా వేశారు. కాని, దీన్ని ఆచరణలో పెట్టే విషయంలో వారు తప్పటడుగు వేశారు. కలియుగం యుగాంతానికి దారి తీస్తుందని వారు విశ్వసించలేదు. అంతేగాని నూతన శకానికి అది జన్మ నివ్వగలదని వారు విశ్వసించలేదు. అంతేకాదు అది నూతన శకానికి జన్మ నివ్వగలదని వారికి అవగతం కాలేదు. జరిగిపోయిన కాలాన్ని వారు అంటిపెట్టు కొని అదే శాశ్వతం అని వారు నమ్మారు. ఆ విలువలు నశిస్తాయని, నూతన విలువలు ఆ స్థానంలో ప్రతిక్షేపించ బడతాయని వారు అనుకోలేదు. సముద్రతీరం వెంబడి వున్న గుడిసెలు కొన్నాళ్ళకు భవంతులుగా మారవలసినదే అనే సత్యాన్ని వారు దర్శించలేదు. ఒక విధంగా ఈ నూతన కట్టడాలు కూడా సముద్రపు అలల తాకిడికి బలి కావలసిందే కదా! ఆ సమయం త్వరలో ఆసన్నం అవుతుందని అను కుందాం, వచ్చిందే అనుకుందాం. ఇటుగా వస్తున్న సముద్రపు అలల ఘోష వినండి. అది భీకరంగా లేదూ? చూడండి, మెల్లమెల్లగా మన అశాశ్వత గుడారాలు ఎలా ధ్వంసమై, సముద్రపు పెను అలల నురుగులో కలిసిపోతున్నాయో. నూతన నిర్మాణా నికి ఇంకా సమయం రాలేదా? వచ్చింది. జనాన్ని చూడండి, హడావిడిగా ఎలా అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నారో, దేన్నో వెతుకుతున్నట్లుగా లేదూ? అవతారాలు, మహిమలు, విభూతులూ తొక్కిసలాట! కలియుగం మరో సత్యయుగానికి నాంది పలికినట్లు లేదూ!

CWSA 12:55-56

మరో విధంగాను జరగవచ్చు

ఒక వేళ అందరూ తమ విద్యుక్త ధర్మాలను చేతనైనంత వరకు నిజాయితీగా నిర్వర్తించారనుకోండి. ఊర్ధ్వదిశగా పయనించటం దానంతట అదే సాగిపోతుంది. ఏ వినాశనమూ ఉండదు. పునర్జీవనం అనివార్యం అని నేను అనుకోవటం లేదు. కాని అది ఇప్పటి వరకూ అలానే జరుగుతున్నది.

ప్రకృతి సంకల్పించిన కార్యక్రమానికి మద్దతు ఇవ్వటం మన విధి అని నాకు అనిపిస్తున్నది. ప్రకృతి నిరంతరమూ ఇప్పటిదాకా చేస్తున్నదానిని మనం ఎలా కాదనగలం? అదే సమయంలో దాన్ని మనం గుడ్డిగా అనుసరించాలని కూడా

నేను అనుకోవటం లేదు. ఇబ్బందులు వుండటం తథ్యం. చిన్న చిన్న ఘర్షణలు జరుగుతాయి కూడా! మన కుటుంబాలలో కూడా అంతేగా! సృష్టి తన మార్గాన్ని కొనసాగిస్తూనే వుంది. సృష్టించటం, నాశనం చేయటమే దాని లీల. మనం ఒక విధంగా వినాశనాన్ని ఆపే ప్రయత్నం చేయవచ్చు. మనకు ఆ ప్రయత్నంలో ఆమె సహకారం కూడా లభిస్తే వినాశాన్ని ఆపటం అసంభవం కానే కాదు.

ఒకటి మాత్రం నిజం. వినాశము, పునర్నిర్మాణము అనే పాత మార్గము కాకుండా మరో పద్ధతి కూడా వుందని సృష్టి కర్త్రిణిని గనుక ఒప్పించగలిగితే అది మనందరికి ఆమోదయోగ్యం కావటం తథ్యం.

శ్రీమాత

అనువాదం: కె. ఆర్. ఎల్. నరసింహారావు

కాలతరంగాలు

ఆద్యంతాలు లేవు

115 — పూర్ణసంఖ్య బ్రహ్మంగా నున్న సుదీర్ఘంగా పునరావృతమయ్యే దశాంకము బ్రహ్మము. దాని కాలం యొక్క ఆవృత్తి మొత్తం ప్రారంభమైనట్లు మరియు ముగిసినట్లు అనిపిస్తుంది కానీ దాని భిన్నాంశము శాశ్వతము; దానికి ముగింపు లేదు, యదార్థమైన ప్రారంభమూ లేదు.

116 — విషయాల ప్రారంభము మరియు ముగింపు అనునది మన అనుభవం యొక్క సాంప్రదాయక సూచన. వాస్తవానికి ఈ పదాలకు యదార్థత లేదు; ముగింపు లేదు మరియు ప్రారంభమూ లేదు.

CWSA 12:436 శ్రీఅరవిందులు

ప్రశ్న: శ్రీఅరవిందులు అంటారు: "ప్రారంభము లేదు మరియు ముగింపు లేదు", సృష్టి లయములు కేవలం బాహ్య చేతన కలిగించే భ్రమ మాత్రమేనని?

సమా: విషయాలను వ్యక్తపరచడానికి మనం పదాలను విధిగా వాడవలసి వస్తుంది కానీ వాటి సారాంశమైన దానిని మనం విస్మరిస్తాము. మనకు 'శాశ్వత దివ్యతత్వం'

గా, 'పరమేశ్వరుడు' గా, 'దైవం' గా, ప్రకటితమైనవాటికి ప్రారంభంగాని, ముగింపు గాని లేదు. 'ఉన్నది' అని అనవలసినస్తుంది గాని, ఆ విధంగా నుండదు, కారణం, అది స్పష్టంగా వ్యక్తమగుటకు గాని, కాకపోవుటకు గాని, రెండింటికీ అతీతం; వ్యక్త మయ్యేదానిలోని అసలు విషయాన్ని అర్థం చేసుకొనుటకు గాని, గ్రహించుటకు గాని అశక్తులం — 'తత్' అదే, ప్రారంభంగాని, ముగింపుగాని లేనిది అదే. అయితే, 'తత్' నిరంతరంగా, శాశ్వతంగా ప్రారంభమయ్యే దానిగా, ముగిసే దానిగా వ్యక్తమవుతుంటుంది. 'ముగింపు' కు కేవలం రెండే రెండు మార్గాలున్నాయి. ఒకటి విధ్వంసంగా, సర్వనాశనంగా కనిపించేది, మరొకటి రూపాంతరీకరణంగా కనిపించేది. సాక్షాత్కారం వ్యక్తమగుట పరిపూర్ణమయ్యే కొద్దీ, విధ్వంసం యొక్క ఆవశ్యకత తగ్గుతుంది, క్రమేపీ ఒక దశలో కనిపించకుండా పోతుంది; దాని స్థానంలో క్రమానుసారంగా జరిగే రూపాంతరీకరణ ప్రక్రియ చోటు చేసుకుంటుంది.

CWM 10: 216-17.

పులకరింత గొలిపే సాక్షాత్కారం

ఈ విధమైన సాక్షాత్కార స్ఫూర్తి నాకు కలిగింది — ఒక 'పులకరింత' గొలిపే సాక్షాత్కారం. అది ఒక మారు తెరుచుకుంటుంది, ఒక మారు సంకోచ మొందుతుంది, మళ్ళీ తెరుచుకుని, మళ్ళీ మూసుకుపోతుంది. ఇలా కొనసాగే క్రమంలోని ఒక దశలో, దాని ద్రవరూపస్థితి, మలచబడుటకు వీలైన మెత్తదనం, దాని మార్పు చెందగల శక్తి, ఎలా గుంటుందంటే సరికొత్తగా రూపకల్పన గావించటం కోసం దానిని పూర్వస్థితికి మార్చవలసిన అవసరం వుండదు. రూపాంతరీకరణ క్రమంగా చోటు చేసుకుంటుంది. థియోను అంటుండేవాడు, ఇది ఏడవ విశ్వసృష్టి అని. అంతకు పూర్వం ఆరు ప్రళ యాలు ఏర్పడ్డాయని. ఇది ఏడవ సృష్టి అని, కానీ ఈ సృష్టి పూర్వస్థితికి చేరకుండానే రూపాంతరం చెందటం సాధ్యపడుతుందని. ఈ విషయం అంత ముఖ్యమైనది కాదు. ఎందుకనగా శాశ్వత చైతన్యం పొందగానే పరిస్థితులు ఏ విధంగా మారినా దానికి ప్రాధాన్యత లేదు. పరిమితమైన మానవచేతనకు ఒక ముగింపులేనిది పొందాలనే గాఢ కోరిక గాని, అవసరం గాని వుంటుంది. కారణం అంతర్గతంగా 'శాశ్వతత్వం గురించిన జ్ఞాపకం' అనేది ఒకటుంటుంది. ఆ స్మృతి సాక్షాత్కారం శాశ్వతత్వంలో పాలు పంచుకోవాలని ఆకాంక్షిస్తుంది. ఆ శాశ్వతత్వ భావన కలిగి క్రియాశీలమైనట్ల యితే, విచారించ నవసర ముండదు. ఒక జీర్ణమైన వస్త్రాన్ని విసర్జించితే, నీవు

విచారించవు గదా? (నీకు దానిపై మక్కువ వుండవచ్చు, కానీ విచారించవు). ఇది కూడా అలాంటిదే. ఒక ప్రపంచం మాయమయి పోతే, దాని అర్థం అది దాని నిర్దేశిత కార్యాన్ని పూర్తిగా నెరవేర్చిందని, అది దాని సాధ్యతలకున్న అవకాశా లన్నింటినీ వాడుకున్నదని, వేరొక సృష్టి దాని స్థానంలో రావలసి వున్నదని.

Conversations with a disciple, March 4, 1966

శాశ్వతత్వ భావన, భూమండల ఆయుః పరిమాణం

చేతనలోను, పురోగతిలోను నీ స్థాయి అల్పమైనదైతే, ఈ భూమండలం కనుమరుగు కాగూడదని, అది కొనసాగాలని (ఇష్టమైనంత మేరకు రూపాంతరం చెందుతున్నా, భూమండలం మాత్రం శాశ్వతంగా నుండాలి) అభిలషిస్తావు. కొంతకాలం పోయిన తరువాత, నీవు మరింత పరిపక్వత పొందినప్పుడు ఈ విషయాని కిచ్చే ప్రాముఖ్యత తగ్గుముఖం పడుతుంది. ఇక నీకు శాశ్వతత్వ భావనతో ఎడతెగని సన్నిహిత సంబంధం ఏర్పడితే, ఆ భావన నీ ఇష్టాయిష్టాలపై ఆధారపడి వుంటుంది; అటుపైన అది అవసరమైనదిగా నుండదు. ఎందుకనగా అది క్రియాత్మకమగు చేతనను ప్రభావితం చేయదు కాబట్టి.

అది ఒక కళాకారుడు తనను తాను మెరుగు పరచుకొనేందుకు అవసరమైనన్ని ప్రయత్నాలు చేసి, చివరకు నూతన సాక్షాత్కారాలను గ్రహించి, తనను తాను వాటికి, వాటి అవసరాలకు అనుగుణంగా, పూర్తిగా మలచుకో గలిగినట్లుగా నుంటుంది. ఆ విధంగా చేయటంలో సమస్తాన్నీ మరో మారు సమీకరించి, సంస్కరించి, తిరిగి సంసిద్ధం చేయవలసిన అవసరం వుండదు. కానీ, ఇప్పుడు అది, నేను చెప్పినట్లుగా, నీ ఇష్టాయిష్టాలపై ఆధారపడి వుంటుంది. మరో విధంగా చెప్పాలంటే, సాక్షాత్కారం జరిగింది వాస్తవికతను ప్రకటించటంలోగల ఆనందాన్ని పొందటం కోసం (కేవలం ఆనందానికో లేక ఆసక్తి కలిగో లేక... ఏదైతేనేం). ఒక్కసారి ఏదైతే ప్రకటించబడిందో అది అభివ్యక్తమయ్యే నూతన శక్తులతో నిరంతరం రూపుదిద్దబడుటకు కావలసినంత మెత్తదనాన్ని, గ్రహణశక్తిని, అనుకూలతను, విశాలతను సంతరించుకుంటే, ఒక పని చేయడానికి ఇదివరలో చేసినదానిని చెడగొట్టవలసిన అవసర ముండదు.

ఆవృత రేఖ తనకు తానుగా వ్యక్త పడింది. ఈ లోకోక్తిని ప్రకటిస్తూ, "ఏది ప్రారంభమౌతుందో, అది ముగియాల్సిందే..." అది మానవ సహజమైన మానసిక

కల్పన లేవైతే నిజం కావలసిన అవసరం లేదో, వాటిల్లో ఒకటిగా తోస్తుంది.

Conversations with a disciple, March 4, 1966

సృష్టియొక్క చక్రగతులు — క్రమానుసార సాక్షాత్కారం

సృష్ట్యారంభ ప్రక్రియలో సృష్టి నిర్మాణ కార్యక్రమాన్ని అనుసరించి దాని రక్షణ కార్యక్రమం కొనసాగి, లయమొందే లేక నాశనమొందే కార్యక్రమంతో ముగుస్తుంది. "ఏది ప్రారంభమౌతుందో అది ముగియాల్సిందే" వగైరా, వగైరా అని కూడా పదే పదే చెప్పబడింది.

నిజానికి మన ప్రపంచ చరిత్రలో ఆరు దశలు వరుసగా చోటు చేసుకున్నాయి. అవి సృష్టితో ప్రారంభమై, స్థిరపడిన స్థితిలో కొనసాగి, సర్వనాశనంతో అంతమొంది, ప్రళయం సంభవించుటతో తిరిగి మూలస్థితికి అనగా ప్రారంభదశకు చేరుకున్నాయి. అందుచేత ఇది ఒక సాంప్రదాయంగా స్థిరపడింది. అయితే, ఏడవ సృష్టి ఒక విధంగా సంస్కరించబడినదని, అనగా సృష్టి నిర్మాణ ప్రారంభదశ తదుపరి మామూలుగా స్థిరమైన దశకు బదులు ఒక క్రమానుసారమైన, సంస్కారవంతమైన దశ అనుసరిస్తుంది. ఆ దశలో దైవసాక్షాత్కారం మరింత సంపూర్ణంగా వ్యక్తమౌతుంది. ఆ కారణంగా, నాశన మొందే స్థితి గాని, మూలస్థానానికి చేరే స్థితిగాని అవసరముండదు. మనం ప్రస్తుతమున్న దశ కచ్చితంగా ఆ ఏడవదశ అని, అనగా దాని అంతం ఒక ప్రళయంతో, మూలస్థానానికి చేరటంతో, విధ్వంసంతో, కనుమరుగవటంతో జరగదని, అందుకు బదులు శాశ్వతంగా కొనసాగే ప్రగతిశీల స్థితి ఏర్పడుతుందని ప్రకటించబడింది. ఎందుకనగా దాని నిర్మాణంలో దైవం మరింత సంపూర్ణంగా అభివ్యక్తమవుతాడు.

శ్రీఅరవిందులు నిరంతరం కొనసాగే తెరుచుకోవడం అనగా క్రమానుసారంగా ప్రగతిపథంలో సాగే సృష్టిలో అధికమైన పరిపూర్ణతతో అభివ్యక్తమయ్యే దైవం గురించి ప్రస్తావిస్తారు. ఇట్టి క్రమానుసారమైన అభ్యుదయ దశ లక్షణ మేమిటనగా, ప్రారంభ దశకు తిరిగి చేరటము, విధ్వంసము కావడము వాటి అవసరం లేకుండా పోతుంది. పురోగతి చెందనిదంతా కనుమరుగైపోతుంది. ఆ కారణంగానే భౌతిక దేహాలు మరణిస్తాయి. వాటికి పురోభివృద్ధి చెందే లక్షణం లేదు. కొంత కాలం వృద్ధిచెందుతాయి, కాని అక్కడితో అభివృద్ధి ఆగిపోతుంది. చాలా సార్లు కొంతకాలం స్థిరంగా

వుండి అటుపిమ్మట క్షీణించడం మొదలవుతుంది, చివరకు మాయమౌతుంది. ఆ విధంగా ఎందుకు జరుగుతుందంటే, భౌతిక దేహం ఏదైతే ప్రస్తుతం భౌతిక పదార్థంగా నున్నదో, దానికి నిరంతరం వృద్ధి చెందుటకు తగినంతగా మలచబడగల లక్షణం లేదు. దానిని అందుకు అనువైనదిగా చేసి, భౌతిక దేహం నాశనమొందటానికి, మరణించటానికి అవసరం లేనంతగా సంస్కరించడం అసాధ్యమేమీ కాదు.

కానీ, అధిమానస అవరోహణ జరిగితే గానీ అది సాధ్యపడదు. ఎందుకనగా అధిమానస శక్తి ఇంతవరకు సాక్షాత్కరించిన శక్తు లన్నింటిలోకి ఉన్నతమైనదే కాక అది దేహానికి నిరంతరం వృద్ధిచెందే లక్షణాన్ని కలిగిస్తుంది, అనగా దైవాంశ తెరుచుకోవటాన్ని అనుసరించ వీలు కలిగిస్తుంది.

CWM 7:205

ప్రగతి పథగామి యగు విశ్వం

శూన్యవాదులు, నిర్వాణ మార్గానుసరులు, మాయావాదులు వున్నారు. ఏదో ఒక రూపంలో దుష్టశక్తుల ప్రమేయాన్ని స్వాగతించే మత సాంప్రదాయా లున్నాయి. ఇక నిరంతరం క్రమానుసారంగా దైవాన్ని వ్యక్తపరచే స్వచ్ఛమైన వైదిక సాంప్రదాయ మున్నది. వీటిలో ఏదో ఒక మార్గాన్ని ఎవరి ఇష్టాని కనుగుణంగా వారు ఎన్నుకుంటారు. అయితే, విశ్వం క్రమబద్ధంగా ప్రగతి పథంలో సాగుతుందనే సూత్రం ఆధారంగా శ్రీఅరవిందులు దేనినైతే పరమ సత్యంగా భావించారో, దాని ప్రకారం ప్రతి క్షణం ఏమి జరిగినా అది సంపూర్ణమైనది ప్రకటితమగుటకు అత్యుత్తమంగా ఉపకరించేది అని నమ్మవలసి వస్తుంది. అది బేషరతుగా తార్కికమైన అభిప్రాయం. అదీ గాక, వైరుధ్య భావనలన్నీ ఉదయించటానికి కారణం, కొద్దో గొప్పో ఏదో ఒక దానిపై నిశ్చితమైన ఉన్ముఖత కనబరచటం, ఒక హోదాపై మక్కువ చూపటం అని నేను నమ్ముతాను. 'పాపము' లేక 'పొరపాటు' అనుకోకుండా చోటు చేసుకున్నదని, తత్కారణంగా అందుకు కర్తయగు మనిషిని వెనక్కులాగే లేక ముందుకు తోసే శక్తుల మధ్య సంఘర్షణ చెలరేగుతుందని నమ్మేవారందరు సహజంగానే ఆ సంభావ్యతను ప్రశ్నించవచ్చు. కానీ, ఎవరైతే ఆధ్యాత్మికంగా దైవ సంకల్పంతో లేక పరమ సత్యంతో అనుసంధానం చెంది వున్నారో అట్టివారికి ప్రతి సందర్భంలోను, వ్యక్తిగతంగా దాని ఫలితం దక్కడానికి అత్యుత్తమమైనది సంభవిస్తుందని చెప్పవచ్చు.

అన్ని సందర్భాల్లోను అలాగే జరుగుతుంది. పరమాత్మ తనను గురించిన ఆత్మ జ్ఞానాన్ని తనకు తానే వ్యక్తపరచుకున్నట్లుగా, విశ్వం కూడా తెరుచుకుంటుందని గ్రహించినవారు మాత్రమే షరతులు లేని అత్యుత్తమమైనది లభ్యమవుతుందని అంగీకరిస్తారు.

మరచుట్టలా తిరుగుడుగా ఊర్ధ్వముఖంగా ఎగసే విశ్వం కదలిక

సృష్టి సమస్తం సృష్టికర్తయగు పరమేశ్వరునితో సంయోగమొందే దిశగా కదులుతున్నదని చెప్పవచ్చు. కానీ అంతకు ముందుగా ఒక వాస్తవాన్ని గుర్తించాలి, పరిణామ ప్రక్రియ అంతా ఒక మరచుట్టలా తిరుగాడుతూ ఊర్ధ్వముఖంగా కదులుతుంటుందని. ఈ కదలికలో లెక్కలేనన్ని దశలున్నాయి. ప్రతి దశలోను నిలువుగీతలా ఊర్ధ్వముఖంగా సాగే ఒక పెరుగుదల సాధించబడుతుంది. కానీ, ఎవరైనా తిరిగి ప్రారంభస్థానానికి మరోసారి చేరుకోవాలంటే చుట్టూ గుండ్రంగా తిరిగి రావాలి. అయితే, ఆ చేరిక కొంత ఉన్నత స్థాయిలో జరుగుతుంది. అందువలన ఇతర విషయాల నిర్వహణలో గడిపే సమయంలో, ఇతర దశలను అందుకొనే క్రమంలో, మొట్టమొదటి దశను మరవటం సంభవిస్తుంది. మానవ చరిత్రలో ఈ ప్రక్రియ ఈ విధంగా విశదీకరంచబడింది.

ఒక అద్భుతమైన నాగరికత విలసిల్లింది. అన్ని రకాల సృజనాత్మక విశేషాలు — శాస్త్రీయమైనవి, కళాత్మకమైనవి, రాజకీయ, వ్యవస్థాపక, సామాజిక దృష్టిలో అసాధారణమైనవి — గల నాగరికతతో కూడినవి. గతంలోని అతి శ్రేష్ఠమైన నాగరికత లకు చెందిన మరుగున పడ్డ జ్ఞాపకాలు మాత్రమే మిగిలాయి. ఉదాహరణకు, భారత మరియు ఆఫ్రికా ఖండాలు కలిసి వున్నప్పటి కాలం నాటి నాగరికతను తీసుకుంటే ఆ ఛాయలు కూడా ఇప్పుడు కనిపించవు. (ఆ నాగరికత అవశేషాలైన మానవజాతు లేమైనా వుంటే తప్ప). ఆ విధంగా హఠాత్తుగా అంతరించిపోయిన నాగరిక సమాజా లున్నాయి. వాటి ననుసరించి పూర్తిగా అంధకారం, అచేతన, అజ్ఞానంలో అలమటించిన ఆదిమానవ జాతులు — దాదాపుగా జంతు జీవనశైలికి దగ్గరగా నున్నవి — నివసించిన యుగాలు గడిచిపోయనవి. ఆ విధంగా అంధకార బంధురమైన ప్రపంచ చరిత్రలో కకావికలమైన జీవన వ్యవస్థగల కాలం చాలా గడి చింది. హఠాత్తుగా, ఆ దశలో ఒక అతి గొప్ప అనుభవం చోటు చేసుకొంది. ఒక

ఉన్నత స్థాయికి చెందిన, అత్యున్నత జీవన వైశిష్ట్యతగల, సంస్కారవంతమైన మార్పు సిద్ధించింది. అంధకారమయమైన ఆ కాలంలో పడిన శ్రమ ఫలితంగా ఒక విశిష్టమైన దివ్యపదార్థ ప్రపంచం, కొంత ఉన్నత వ్యవస్థను వ్యక్తపరచ గలిగేది, సృష్టించబడింది. అటు తరువాత, మరొక మారు, ప్రపంచమంతా క్రూరం, అనాగరికం, అస్పష్టం, అజ్ఞానం, బాధాతప్తం అయింది. తరువాత, వేల సంవత్సరాలు గడిచిన పిమ్మట హఠాత్తుగా మరో కొత్త నాగరికత ఆవిర్భవిస్తుంది.

ఈ పరిస్థితినంతా క్రిందనున్న భూలోకవాసిగా పరిశీలిస్తే, నిన్ను నీవు ఇలా ప్రశ్నించుకుంటావు, "పురోగతి ఎక్కడ వుంది?" అని. ఎందుకనగా ఎల్లప్పుడూ అది కనుమరుగవుతుంటుంది, కూలిపోతుంటుంది లేక కుళ్ళిపోతుంది, సర్వనాశన మవుతుంటుంది., చివరికి స్మృతి పథం నుండి తొలగిపోతుంది. మానవాళి మరోమారు అతిసామాన్య, అవ్యస్థిత, తెలిసీతెలియని స్థితికి పడిపోతుంది. అయినప్పటికీ మరొకసారి అంతా ప్రకాశవంత మవుతుంది. అట్టి ప్రకాశవంతమైన స్థితిలో నున్న వ్యక్తి అంటాడు, "ఇప్పుడు మనకు చిక్కింది, అది సరియైనది, ఇక మనం మళ్ళీ పడిపోకూడదు...."

అయితే ఇప్పటి వరకు, పునరావర్తనం జరుగుతూనే వుంది.

CWM 5:247-48

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

మహాకాలంలో దైవ వర్తనము

కాలపురుషుడు

క్రియాకలాపా లన్నింటిలోను, పెద్ద యెత్తున జరిగే మానవ కార్యాచరణలలోను, కాలపురుషుని ఆత్మశక్తి, ఉనికి ఉన్నది . ఆతనకు తాను స్వయంగా అభివ్యక్తమయ్యే దానిని యూరపులో జెయిట్జయిస్ట్ అని, భారతదేశంలో కాలపురుషుడని పిలుస్తారు. ఆ పేర్లే అత్యంత భావగర్భితమై వున్నాయి. కాళీమాత అందరికి అమ్మ, అంతటికీ లయకారిణి అగు ఆమె, మానవజాతి హృదయంలో నిగూఢంగా పని చేసే మహాశక్తి కూడా. ఆమె, నిర్విరామంగా కొనసాగే మనుషులు, సంస్థలు, ఉద్యమాలు ఊపందుకొని ఉధృతమైన స్థితుల్లో తనంతట తాను వ్యక్తమౌతుంది. కాలపురుషుడు, ఆమెలోని జీవశక్తి. అది విస్తారమై, బయల్పడి ప్రపంచ ప్రగతిని, దేశాల భవితవ్యాన్ని మలుస్తుంది. అది తనంతట తాను తన సంకల్పాన్ని నెరవేర్చుకోగల ఉత్ప్రేరక శక్తి. ఒక్కసారి అంతర్గతంగా నున్న జీవశక్తి ప్రేరణతో ఉపక్రమించిందంటే, కాలపురుషుడు మరియు అమ్మ దానిని స్వాధీనపరచుకొని, సన్నద్ధపరచి, పరిపక్వం గావించి, ఫలవంతం చేస్తారు. ఎప్పుడైతే జెయిట్జయిస్ట్, కాలపురుషుడు, ఒక స్థిర కక్ష్యలో కదులుతాడో, అప్పుడు ఏర్పడివున్న శక్తి ప్రసరణ నిర్ధారిత లక్ష్యం వైపు ఉధృతంగా వ్యాపింప చేయుటకు విశ్వశక్తులన్నీ ఆహ్వానించబడతాయి. ఏదైతే దానికి సచేతనంగా సహకరిస్తుందో, అది దాని పరిమాణాన్ని పెంచుతుంది. అయితే, ఏదైతే దానిని ఆటంకపరుస్తుందో అది దాని పరిమాణాన్ని మరింత అధికం చేస్తుంది. పెనుగాలి వీస్తున్న సముద్రంపై అలలు ఒకసారి ఎగసి, ఒకసారి పడిపోయినట్లుగా, ఒకసారి విజయోత్సాహంతో ఉవ్వెత్తున ఉప్పొంగి, మరోసారి నిరుత్సాహ అగాధాలలో పడిపోయినట్లుగా, నిగూఢమై వున్న మూలస్థానమైన జీవశక్తి ప్రేరణ ముందుగానే నిర్ధారితమైన సాఫల్యత దిశగా దానిని ముందుకు తోస్తుంది. మనిషి సహకరించవచ్చు లేదా ప్రతిఘటించవచ్చు కానీ జెయిట్జయిస్ట్ శ్రమిస్తాడు, రూపుదిద్దుతాడు, లొంగతీసుకుంటాడు, పట్టు వదలడు.

CWSA 13:29-30

యుగధర్మము మరియు మానవజాతి చతుర్దశలు

యుగధర్మమనేది ఒకటున్నది, మనం జీవించే యుగానికి సరియైన వ్యవస్థలు, కార్యకలాపాలకు చెందినది. ఎందుకనగా కార్యాచరణ నిజానికి దేశ కాల పరిస్థితుల పైన, సంకల్పబలం పైన, కర్తయొక్క తెలివితేటలు, సమర్థత పైన ఆధారపడి వుంటుంది. ఒక యుగానికి సరిపోయిన వ్యవస్థలు మరొక యుగానికి సరిపడవు. ఒక సామాజిక వ్యవస్థను మరొక సామాజిక వ్యవస్థతో, ఒక మతాన్ని మరొక మతంతో, ఒక నాగరికతను మరొక నాగరికతతో భర్తీ చేస్తూ నిరంతరం దైవం మనిషిని మరింత ఉన్నతమైన, సమగ్రమైన పరిపూర్ణత పొందగల స్థితి వైపు కొనిపోతున్నాడు. ఎప్పుడు దైవం తన విశ్వపరివేష్టనా క్రమంలో ఒక స్థిరమైన విశ్వవ్యాప్త సామరస్య స్థితిని నెల కొల్పుతాడో, అప్పుడు అది మానవజాతికి సత్యయుగం. ఎప్పుడైతే సామరస్యత కుంటుపడి దానిని కాపాడుట కష్టతరమౌతుందో — మానవుల స్వభావంలో మార్పు వలన కాదు కానీ ఒక నిర్బంధానికి గురికాబడి లేక రాజకీయ కారణంగా — అది మానవజాతికి త్రేతాయుగం. ఎప్పుడైతే ఆ విధంగా కుంటుపడిన సామరస్యత మనుగడకు ముప్పు వాటిల్లుతుందో, అడుగడుగునా అతి జాగ్రత్తతో, శ్రమతో కూడిన నియంత్రణతో గానీ దానిని కాపాడ వీలుకాదో అప్పుడు అది మానవజాతికి ద్వాపరయుగం. ఎప్పుడైతే అఖండత్వం ముక్కలై, సమస్తము కూలిపోయి నాశన మొందుతుందో, ఆ విశ్వగత సంక్షోభాన్ని ఏ శక్తీ ఆపలేదో, అప్పుడు అది కలియుగం. మానవ ఆలోచనలు, వ్యవస్థలు ఆ క్రమంలో కొనసాగుతాయి. పెద్ద యెత్తున జరిగే కార్యకలాపాలకు సర్వదా, వివరాలలో అంత సమగ్రత చోటు చేసుకోకపోవచ్చునేమో గానీ, ఈ సూత్రం వర్తిస్తుంది. ప్రతి మానవ మతం, సమాజం, నాగరికతలకు ఈ నాలుగు దశ లుంటాయని చెప్పవచ్చు. ఎందుకనగా, ఈ కార్యగతి అతి సహజమైనదే కాక అత్యంత శ్రేయస్కరమైనది. ఇది నిరాశావాదాన్ని సమర్థించటం కాదు, అలాగే దుఃఖభాజితమైన వినాశనానికి, మూగబోయిన విధివ్రాతకు ప్రమాణ వచనం కాదు. ఒక స్థితిపై నున్న అనురాగబంధంతో మానవజాతి సాధించిన ఘనకార్యాల ఆభిజాత్యాన్ని, వాటి పతనాన్ని సహజంగా ఊహిస్తూ, తరచూ దుఃఖాక్రాంతులను చేసే విషయం కాదు. ప్రతి సత్యయుగానికి కలిప్రభావం కూడా వున్నట్లయితే అందుకు సమానంగా ప్రతి కలియుగానికి సత్యయుగ వాసనలు కూడా వుంటాయి. ఆ వినాశనం

ఈ సృష్టికి అవసరం. ఆ విధంగానే కొత్త సామరస్యత ఎప్పుడైతే సమగ్రపరచ బడుతుందో అది క్రితం కన్నా మెరుగైనదిగా నుంటుంది. కాని నెమ్మదిగా సాగే పునః సృష్టిలోను, సృష్టిప్రక్రియ పూర్తికాని దశలోను, ఒక దౌర్బల్యం, ఓటమికి దారితీసే ఒక అసంపూర్ణ విజయం, ఒక నిరుత్సాహ ధోరణి, శక్తివిశ్వాసాలు క్షీణించటం వలన విడిపోవటం, యుద్ధ వాతావరణ మేర్పడటం, హింస, పీడించటం, అల్లకల్లోలం, అణగ్రదొక్కుట లాంటి ఆవాంఛనీయ పరిణామాలు క్రమ్ముకుంటాయి. కాబట్టి, మానవలోక మంతా సర్వనాశనమైపోతున్నదని దీనాతిదీనంగా రోదిస్తుంది. కానీ వారు మార్పుకు, సంకుచిత భావాలకు ప్రాధాన్యత నీయకుండా దైవప్రేమ, ప్రజ్ఞలపై విశ్వాసం కలిగి వుంటే ఇదంతా పునరుద్భవించబోతున్నదని కేరింతలు పెడతారు.
CWSA 12:54-55

కాళి — మహామాయి

కురుక్షేత్ర మందలి మహానరమేధం ఏదైతే సక్రమమైనదని భావించబడిందో, అదే భావన లోకమందు జరుగుతున్న సంఘటన లన్నింటికీ, దైవలీలగా పరిగణించబడి సృష్టి, స్థితి లయకారకా లన్నింటికీ వర్తిస్తుంది.

ఈ ప్రబోధం యొక్క విశిష్టత సంఘంలో ఉన్నతులైనవారి కుద్దేశించబడింది. ఎవరైతే ప్రబలమైన మార్పులు తేవటానికై నియమించబడ్డారో వారు 'జియట్ జీస్ట్' (కాలపురుషుడు) శక్తితో నిండి వుంటారు. కాళీమాత వారిలోకి ప్రవేశించింది. ఆమె మనిషిలోకి ప్రవేశించిందంటే, సాధ్యాసాధ్యాలను, హేతుబద్ధతను లెక్కచేయదు. ఒక పిల్లవాడు బంతిని ఎంత తేలికగా అటూ ఇటూ ఎగురవేయగలడో, ఆ మహాప్రకృతి శక్తి నక్షత్రాలను వాటి వక్ర కక్ష్యలలో అలా పరిభ్రమింప జేయగలదు. ఆ శక్తికి అసాధ్యమైనదంటూ ఏదీ లేదు. ఆమె 'అఘటనా-ఘటన-పతియాసి', అసంభవమన్నదాన్ని సంభవింప జేయగల నేర్పరి. ఆమె 'దేవాత్మ శక్తిః స్వగుణైర్నిగుఢః', తన స్వంత కార్యాచరణ విధానాల్లో నిగూఢమై వున్న దివ్య మహాశక్తి. ఆమె ఏ ప్రయోజనార్థం నియమించబడిందో దానిని నెరవేర్చడానికి సమయం తప్ప మరేమి ఆమెకు అక్కర లేదు. కాలానుగుణంగా ఆమె కదలాడుతుంది. ఆ కదలికయే తనకు తానుగా సాఫల్యతను జేకూర్చుకుంటుంది, తన సాధనా సంపత్తిని సృష్టించుకుంటుంది, తన లక్ష్యాలను నెరవేర్చుకుంటుంది. ఆమె ఒకరిలో అధికంగా పనిచేయడం, వేరొకరిలో

తక్కువగా పని చేయటమనేది అనుకోకుండా జరిగేది కాదు. ఒకడు ఎన్నుకోబడ్డాడు అనగా అతడు అందుకు పాత్రుడు కాబట్టి. ఎన్నుకోబడిన తరువాత ప్రయోజనం నెరవేరే వరకు అతనిని ఆమె నిరాకరించదు, అలాగే అతడు తనను నిరాకరించ నీయదు....

ఒక వ్యక్తి తన పనిని నిరాకరించినట్లుగా కనిపిస్తే, దాని అర్థం ఆతని పని ముగిసిందని, మరొకరి కోసం కాళీమాత అతనిని వదిలివేసిందని. ఒక ఘన కార్యం నిర్వహించిన వ్యక్తి కూల్చబడి నాడంటే అందుకు కారణం అతడు అహంకారంతో తన లోని శక్తిని దుర్వినియోగపరచి నందున ఆ శక్తి నెపోలియన్‌ను, ఏ విధంగా భగ్నపరిచిందో, ఆ విధంగానే అతనిని ముక్కలు ముక్కలుగా ఖండించిందని. కొన్ని ఉపకరణాలు ప్రియమైనవిగా నిలువ చేయబడతాయి, కొన్ని విసిరివేయబడి ముక్కలైపోతాయి, కానీ అన్నీ ఉపకరణాలే. ఇదే విశిష్ట వ్యక్తుల యొక్క గొప్పతనం; వారు వారి స్వయంశక్తితో గొప్ప సమస్యలను పరిష్కరించలేరు కాని అందుకు ఉపయుక్తమౌతారు, పరిష్కరించగల దివ్యశక్తి ఉపయోగార్థమై ప్రత్యేకంగా రూపొం దించబడిన ఉపకరణాలు వారు. ఫ్రెంచి విప్లవం సృష్టించడంలో మిరాబూ ఎంతో సహాయం చేసాడు, ఏ వ్యక్తి సహాయం చేయనంతగా. అయితే, తదుపరి స్వయంగా దానికి వ్యతిరేకిగా రాచరికపు ఏలుబడికి గట్టి ఆసరాగా మారి విప్లవ చక్రాన్ని ఆప ప్రయత్నించాడు. అంత గొప్ప ఫ్రెంచి నాయకుడు వెనుకంజ వేయుటతో, ఫ్రెంచి విప్లవం ఆగిపోయిందా? కాళీమాత తన పాదాన్ని మిరాబూపై మోపింది, అంతే, అతడు నామరూపాలు లేకుండా పోయాడు, కానీ విప్లవం కొనసాగింది. ఎందుకనగా విప్లవం 'జెయిట్జయిస్ట్' యొక్క అభివ్యక్తి, విప్లవంయొక్క సంకల్పం.

సర్వదా ఈ మాదిరిగా జరుగుతూ వుంటుంది. ఘనకార్యాలు చేయటానికి తామే బాధ్యులమని గర్వించిన మనుషులు — ప్రాథమికంగా వారు అందుకు చేదోడుగా నున్నందున — కాలగతిలో కలిసిపోతారు; వారి కీర్తిశకలాలపై ఇతరులు ముందుగు సాగుతారు. ఎవరైతే వారిలోని కాళీమాత ప్రాభవంతో ముందుకు కొని పోబడతారో, ఎవరు విధివ్రాతకు ఎదురు తిరుగుతారో, వారు మాత్రమే నిలువగలరు.

వ్యక్తుల గొప్పతన మన్నది వారిలో అంతర్గతంగా నున్న శాశ్వత దైవశక్తియొక్క గొప్పతనం.

CWSA 13:31-32

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: సిహెచ్. హర్షవర్ధన రాజు

ప్రశ్న: ఇప్పుడు అతిమానసం భూమిపై దిగింది కదా, మరి ప్రస్తుత ప్రపంచ పరిస్థితిని మార్పు చేయడం కోసం యుద్ధం అవసరమా?

సమా: అది ప్రపంచ దేశాల గ్రహణశక్తిపై ఆధారపడి వుంటుంది. విశాల దృక్పథంతో త్వరత్వరగా అవి నూత్న శక్తులకు తగినంత వేగంగా వాటి అభిప్రాయాలను, చర్యలను మార్చుకోగలిగితే, యుద్ధంయొక్క అవసరం తప్పిపోవచ్చు. కానీ దాని భయం ఎప్పుడూ పొంచి వుంటుంది, కేవలం తాత్కాలిక విరమణలా వుంటుంది. ప్రతి తప్పిదం, చైతన్యాన్ని మసకబరచే ప్రతి చర్య, ఈ భయోత్పాతాన్ని తీవ్రతరం గావిస్తుంది.

అయినప్పటికీ, అంతిమ విశ్లేషణలో తేలేదేమిటంటే, ప్రతి విషయం వాస్తవానికి దివ్యకృపపై ఆధారరపడి వుంటుందని. మనం మాత్రం భవిష్యత్తులోకి విశ్వాసంతో, ప్రశాంతతతో చూడాలని, అదే సమయంలో మనకు సాధ్యమైనంత వేగంగా పురోగమించాలని.

CWM 10:53

మూలం: శ్రీమాత
అనువాదం: సిహెచ్. హర్షవర్ధన రాజు

భవిష్య ఆవిష్కరణ

అపరోక్ష జ్ఞానం

భౌతిక దురవస్థనూ, అసమానత్వంతో కూడిన ప్రపంచ సంపద పంపిణీని చక్కదిద్ది తొలగించవచ్చుననే విషయాన్ని ఒకరు చక్కగా అర్థం చేసుకోగలరు. దాని నంతటినీ ఆర్థిక, సామాజిక పరిష్కారాలు తొలగించగలవని ఒకరు తలపోయవచ్చు, కాని ఈ ప్రత్యేక దీనావస్థ, ఈ మానసిక దైన్యం, ఈ ప్రాణిక వికారం – ఇది మటుకు మార్పు నొందడం లేదు, అది మార్పుకు ఇష్టపడటం లేదు. ఎవరైతే ఈ రకమైన మానవజాతికి చెందినవారవుతారో, వారు ముందుగానే యోగ్యతను కోల్పోయినవారై విచ్ఛేదనకు గురి అవుతారు.

అతిమానసంతో ఐక్యం కాగలిగిన, తనను తాను విమోచనం చేసుకోగలిగిన మానవ చైతన్యం, మానవజాతిలోని ఆ భాగం, పూర్తిగా పరివర్తన చేయబడుతుంది. బాహ్యరూపంలో ఇంకా అభివ్యక్త మవకపోయినప్పటికీ అది భావికాలపు వాస్తవికత వైపుకు కదులుతూ ఉంటుంది. జంతువుల నిరాడంబరతకు చాలా దగ్గరగా ఉన్న భాగం, మహాప్రకృతికి దగ్గరగా ఉన్నది, అది మహాప్రకృతిలో తిరిగి విలీనం చేయబడు తుంది, సంపూర్తిగా తిరిగి జీర్ణం చేసుకోబడుతుంది. కాని మానవ చైతన్యంలోని చెడిపోయిన ఆ విభాగం, మనస్సు దానిని దుర్వినియోగం కావించటం మూలంగా, ఈ వికారాన్ని ఆమోదించటం మూలంగా అది రద్దు చేయబడుతుంది.

అటువంటి లక్షణం కలిగి ప్రయత్నం నిష్ఫలమైపోయిన మానవజాతి – విశ్వ చరిత్ర గతి నుంచి అదృశ్యమైపోయిన ఎన్నో విధాలైన ఇతర నిరర్థక జాతుల మాదిరిగానే, తొలగించబడుతుంది.

కొంతమంది ప్రవక్తలు గతంలో ఇటువంటి ఆవిష్కరణను దర్శనం చేసారు. కానీ సర్వసాధారణంగా జరిగే విధానంగానే, అది కలగలసిపోయింది, వారు దర్శించిన ఆవిష్కరణలో, తమకు తాముగా ఆమోదం తెలిపిన మానవజాతిలోని భాగాన్ని ఉద్ధరించేటటువంటి, ఈ భౌతిక ప్రపంచాన్ని పరివర్తన చేసేటటువంటి అతిమానస ప్రపంచ దర్శనం కలగలేదు. అయినప్పటికీ, ఈ వికార మానవచైతన్య విభాగంలో జన్మించిన మానవజాతికి ధైర్యాన్నివ్వటానికై విశ్వాసం ద్వారా విముక్తి బోధించబడింది:

ఎవరికైతే మహాపదార్థంలో దైవం చేసిన త్యాగం మీద విశ్వాసం ఉంటుందో వారు మరియొక ప్రపంచంలో స్వతస్సిద్ధంగా రక్షింపబడతారు — కేవలం విశ్వాసం మాత్రమే, ఏ అవగాహనా లేనిది, మేధోపరంగా ఎటువంటి జ్ఞానమూ లేనిది. వారు అతిమానస ప్రపంచాన్ని ఎన్నడూ చూడలేదు సరి కదా, ముకుళమైనటువంటి మహా పదార్థంలో దైవం చేసిన త్యాగమూ, అది, దైవం మహాపదార్థంలో తనకు తాను సంపూర్ణంగా ప్రకటించుకోవడానికి దారితీస్తుందనే దానిని కూడా వారు చూడడం జరగలేదు.

Conversations with a disciple: June 1958

అసురుడు విలీనమైపోవడం — మార్పు చెందడం

ప్రశ్న: మాతా, అసురులలో దైవానికి చెందినదేదో కొంత ఉంటుందని చెప్పబడింది.

సమా: సహజంగానే!

ప్రశ్న: అటువంటప్పుడు, దైవం అసురుడితో యుద్ధం చేసేటప్పుడు, అసురుడిలోని దైవం ఏం చేస్తుంది?

సమా: అతడు తిరిగి దైవంలోకి వెళ్ళిపోతాడు. నీకు ఆ కథ తెలుసు కదా? అతడు తిరిగి దైవంలో కలిపివేయబడతాడు, రామాయణంలో లాగా. ఈ విషయంలో ఆ కథ పూర్తిగా నిజం....

ప్రశ్న: అటువంటప్పుడు దైవం దైవంలోకి ఉపసంహరించుకొంటే తప్ప పరివర్తన వచ్చే అవకాశమే లేదు కదా?

సమా: అదా, ఎందుకు. అది ప్రళయం కదా! అది పరివర్తన కాదు. అది భూవిలీనం. ఆరు మార్లు సృష్టి జరిగిందని చెప్పబడింది, అనగా, ఆరుసార్లు విశ్వం బాహ్యంలో ప్రకటితమైంది, ఆ ఆరుసార్లు విశ్వం వెనక్కి తిరిగి వెళ్ళింది — పవిత్ర గ్రంథాలలో అది వివరంగా చెప్పబడింది, నీకు తెలుసా — తిరిగి వెనక్కి దైవంలోకి వెళ్ళిపోయింది. కాని, అది ఇదే ముగింపు అని చెప్పబడింది. స్పష్టంగా, అది ఒక ముగింపు, కాని పూర్తిగా కాదు. అందుకు కారణం సృష్టికి ఏదో కొరత, అందువల్ల తిరిగి తయారు చేయడానికి ఉపసంహరణ ఆవశ్యకమైంది. ఇంకా ప్రస్తుతంలోని మన సృష్టి ఏడవదని చెప్పబడింది, ఏడవదవటం మూలంగా అది అసలైనది, అనగా, ఇది ఆఖరుది, అది

తిరిగి ఉపసంహరించుకోబడదు, అది పరివర్తన చేయబడుతూ కొనసాగుతూ ఉంటుంది, ఇంకా ఎక్కువెక్కువగా పరిపూర్ణమవుతూ ఉంటుంది, ఉపసంహరించుకో నవసరం లేకుండానే....

ప్రస్తుత సృష్టి లక్షణం, సమత్వం; అందువలననే ఈ సృష్టిలో ప్రతిదీ దాని స్థానంలో కచ్చితంగా ఉన్నట్లైతే, పరిపూర్ణమైన సమతౌల్యంలో ఉంటే, అప్పుడు దుష్టత్వం అనేది ఎక్కడా ఉండదని చెప్పబడింది. దుష్టత్వం అంటే ఏమిటి? — విషయాలు సమతూకంలో లేకపోవడం! చెడు అనేది దానికదే దేనిలోనూ లేదు, కేవలం స్థితిలోనే తప్పు ఉంది, అసలైన స్థానంలో లేకపోవడం.

ప్రశ్న: అప్పుడు అసురుల స్థానం ఏమిటి?

సమా: దైవంలోకి తిరిగి ప్రస్థానం. గొప్ప అసురులు నలుగురున్నారు. ఆ నలుగురిలో, ఇద్దరు మారిపోయారు. వారు దైవకార్యంలో పాలు పంచుకుంటున్నారు. మిగిలిన ఇద్దరూ ఇంకా పట్టుకుని వేళ్ళాడుతూనే ఉన్నారు. వారు ఆ విధంగా ఎంతకాలం ఉండగలరు? వారి సంగతి చూద్దాం. వారికి, రెండింటి మధ్య ఎంపిక చేసుకనే అవకాశం ఉంది. మార్పు చెందబడటం, అనగా, వారి స్థానాన్ని వారు తీసుకొని, మొత్తం సంపూర్ణతలో సమంగా నిలిపి ఉంచడం లేక మరింకో విధంగా లీనమైపోవడం, అనగా, వారి ఆద్యంలో తిరిగి వారు కలిసిపోవడం.

వారిలో ఒకడున్నాడు. అతడు చాలా మటుకు మార్పుకు ప్రయత్నించాడు, కాని సఫలీకృతుడవ లేదు. అది చేసినప్పుడు, అతినికి అది చాలా అసౌకర్యంగా తోచింది, కాబట్టి అతడు దానిని మరొక సమయానికి వాయిదా వేసాడు.

ఇంకొకరి విషయంలో, అతడు ఆ ప్రయత్నానికి తిరస్కారణ చూపాడు. అతడు ప్రపంచంలో చాలా, చాలా ముఖ్యమైన స్థానాన్ని వశం చేసుకొన్నాడు. కారణం, జనులు విషాయల పరిజ్ఞానం లేనివారు, అతనిని 'ప్రపంచ దేశాల ప్రభువు' గా పిలుస్తారు. యదార్థానికి, కొంత తడవు క్రితం నేను ప్రపంచాన్ని పాలించే శక్తుల గురించి మాట్లాడాను, వారు, వారి పరిపాలనను వదులుకోవటానికి ఏమాత్రం సిద్ధంగా లేరు. వారు దానితో చాలా బాగా సంతృప్తిగా ఉన్నారు — అతడు అంతమయ్యే రోజు ఒకటి వస్తుందని అతడికి తెలియనిది కాదు. అయినప్పటికీ, అతుడు ఎల్లప్పుడూ దానిని చేయగలిగినంత కాలం వాయిదా వేస్తూ ఉంటాడు.

కాని, వారికి మానవక్షేత్ర పరిధులు లేకపోవడం మూలంగా, అది చాలా కాలం

కొనసాగగలదు, అంతే కదా? భూమి మీద ఎక్కడో ఒక చోట మానవచైతన్యం వారి ప్రభావానికి ప్రతిస్పందించటానికి తయారుగా ఉన్నంతకాలం వారు కొనసాగుతారు. కనుక నీవు సమస్యయొక్క గంభీరతను ఊహించుకోగలవు! ఇప్పుడు అది వ్యక్తుల ద్వారా జరగదు, దేశాల ద్వారా వారు వారి శక్తి ప్రభావాన్ని బలంగా చూపిస్తారు.
CWM 6:170-72

కలియుగం అంతమైంది, కేవల మిప్పుడే
ఇటీవలి ప్రచండమైన హఠాత్ పరిణామంయొక్క అంతరించు గతం
దేశాలను వణికించగలదు, అది దాటిపోయినప్పుడు,
దుష్టత్వాల ప్రక్షాళన జరిగిన భూమి మరింత రమణీయ శిఖరమును నిర్మించు.

CWSA 2:244

శ్రీఅరవిందులు

మూలం — అసురుల అంతం

ప్రశ్న: మీరు నాలుగు దివ్యశక్తులున్నాయని చెప్పారు; దివ్యప్రేమ, దివ్య ప్రకాశము, దివ్యసత్యము, మహామృత్యువుకు విరుద్ధం.

మాత: అంటే

ప్రశ్న: (మరొక బిడ్డ నవ్వుతూ) దివ్యజీవితం!

మాత: ఆహా!

ప్రశ్న: అప్పుడు ఈ నాలుగు శక్తులు దైవం నుంచి వేరుపడిపోయి, మారిపోయి అనృతంగా...

మాత: అవును, అది ఏదో అటువంటిదే! అది ఏదో అటువంటిదే!

దివ్యప్రకాశం లేక దివ్య చైతన్యం మహా అంధకారం లేక మహా అచేతన అయింది. దివ్యప్రేమ మరియు దివ్యానందాలు మహాద్వేషం మరియు మహాబాధగా, దివ్యసత్యం మహా అనృతంగా, దివ్యజీవితం మహామృత్యువుగా అయిపోయింది. సరే, ఇప్పుడు మొదటి రెండు... కాని, కచ్చితంగా అదే పరిస్థితులలో కాకుండా, మొదటివాడు మారిపోయి, పనిచేస్తున్నాడు, కాని అతడు మానవశరీరం తీసుకోవటానికి తిరస్కరించాడు. అతడు దానిని తాను కొనసాగించే పనులకు పరిమితి అన్నాడు; బహుశా ఒక రోజు అతడు ఒక మానవ శరీరాన్ని తీసుకోవచ్చు, కాని ప్రస్తుతానికి మటుకు

అతడు తిరస్కరిస్తున్నాడు. రెండవవాడు, మార్పుచెందాడు, అతడు తన సొంత ఇచ్ఛ ననుసరించి విలీనమైపోయాడు. అతడు స్వయం తనదైన మూలంలో లీనమై పోయాడు. చివరి వారిద్దరూ ఇంకా పట్టుకుని వేళ్ళాడుతున్నారు

మహామృత్యువు అవతరించటానికి ప్రయత్నించాడు. కాని అతడు పరివర్తన కాలేకపోయాడు. అతడు అవతరించటానికి ప్రయత్నించాడు, అది ఒక విధంగా చాలా అరుదు. కాని అది పాక్షికంగా మాత్రమే జరిగింది, పూర్తి అవతరణ కాదు. అది వారికి చాలా కష్టం, పూర్తి అవతరణ. మానవదేహాలు చాలా అల్పమైనవి, మానవచైతన్యం చాలా అల్పం.

ఇంకొకరి విషయంలో, అతడి నుంచి బహిర్గతమయ్యే అంశలున్నాయి, అవి చాలా కార్యశీలమైనవి. అవి ఇటీవలి భూచరిత్రలో చాలా పెద్ద పాత్రనే పోషించాయి.

ప్రశ్న: అసురులు వారిలో వారు పోట్లాడుకోరా?

మాత: అహా అవశ్యం, అవశ్యం! సరిగ్గా అసురుల ప్రభావాలతో ఉన్న మానవుల మాదిరిగానే. వారి మధ్య వారు ఆగర్భ శత్రువులు. మనం దానిని అవశ్యం ఒక వరంగా భావించవచ్చు, ఎందువల్లనంటే, వారిలో వారికి అవగాహన ఉంటే, విషయాలు చాలా ఎక్కువగా కష్టతరంగా అవుతాయి. బహుశా అది ఆ విధంగా ఉందంటే, దానికి ప్రపంచాన్ని పాలిస్తున్న సమతౌల్య సూత్రమే కారణం. అది ఆ విధంగా ఉండుట వారి బలశక్తి ప్రభావాన్ని తగ్గించడానికే. కాని ఇంకా... ఆ అనృతదేవుడికి నిజంగానే చాలా ప్రభావం ఉంది. ఇది నీకు సంసర్గం ద్వారా సంక్రమించే వ్యాధుల లాగా అంత బలంగానూ సంక్రమిస్తుంది. ఇంకా ఎక్కువ బలంగా!

ప్రశ్న: ప్రియమైన మాతా, మహా అనృతం అవతరించడానికి ప్రయత్నించలేదా?

మాత: అతడు తన అంశలను భూమి మీదకు పంపాడు, కాని అది మార్పుకోసమని నేననుకోను. ఏమైనా గాని, అతడు అందులో సఫలీకృతుడు కాలేదు.

ప్రశ్న: కాని హానికారకమైన శక్తుల ఆకర్షణకు మనిషే ఎందుకు కేంద్రబిందు వవుతున్నాడు? అతడు చాలా పరిమితుడు కదా!

మాత: అవును, అంతే కాకుండా, సర్వ సాధారణంగా వారు ఒక మనిషి మీద మాత్రమే పనిచేయరు. కాని వారు భూవాతావరణాన్ని తమ చెప్పుచేతలలోకి తీసుకోవాలని ప్రయత్నిస్తారు, అర్థమౌతున్నదా, మనుషులని తమ అధీనంలోకి తీసుకోకుండా, వారు భూవాతావరణం మీద ఆధిపత్యం పొందలేరు, కారణం

మనిషిలోనే ఇహలోకానికి సంబంధించిన అత్యున్నతమైన శక్తి అభివ్యక్తమవుతుంది. మార్పు కోసం మానవ శరీరాన్ని తీసుకోవటమనేది వాస్తవంలో చాలా.... సమాధానం పూర్తిగా చాలా తేలిక. అది ఎందువల్లనంటే మనిషిలో చైత్య అస్తిత్వం ఉంది, లొంగిపోవటానికి అతడు ఎంత చేయవలసి ఉందో అంతగా తిరస్కరించినా కూడా, శాశ్వతంగా చైత్య అస్తిత్వ ప్రభావాన్ని అడ్డుకోగల అసురుడెవరో లేడు, అతనిని అది చాలా దగ్గరగా కట్టి పడవేస్తుంది. కచ్చితంగా అదేవారి ఉనికిలో ఉన్న వైరుధ్యం.

CWM 6:173-174

చిట్టచివరికది వచ్చెను, పెద్దలు ముందే చూసిన రోజు,
పట్మాస్‌లో జాన్ చూచినది, షెల్లీ కలలు కనినది,
నమ్మిన దర్శన, వ్యర్థ తలంపులు
దివ్యానంద స్వర్గ నగరము, స్వర్ణయుగము.

CWSA 2:244

శ్రీ అరవిందులు

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

భిన్న ధృవాల ప్రపంచం యొక్క అంతం

ప్రశ్న: ప్రస్తుత ప్రపంచ రాజకీయం అమెరికా, రష్యా అనే రెండు పెద్ద కూటము లుగా విడిపోయింది. వీటి మధ్య సంధి కుదరడమసాధ్య మౌతుందా?

అమ్మ: ఓహ్! అది చాలా సులభం, అది చాలా సులభ సాధ్యమని వాళ్ళకు తెలియదు, అంతే. చివరకు అదే జరిగేది అని కూడా అంటున్నాను నేను. ఇవి కేవలం పైకి కన్పించే విషయాలు మాత్రమే, స్వప్రయోజనాలపై అసక్తులు మాత్రమే. స్వప్రయోజ నాల గురించి వాళ్ళకున్న భావాలు మాత్రమే. కాని యదార్థ పరిష్కారం కనుగొంటే.... ఒక వేళ కనుగొంటే అని కూడా కాదు, కనుగొంటారు, యథార్థమైన ఆర్థిక పరిష్కారాన్ని అన్వయింపజేస్తే వాళ్ళ సమస్య మూలాలే కుప్ప కూలిపోతాయి. అప్పుడు మిగిలేది చాలా చాలా పైపై నుండే రాజకీయ దృక్పథం మాత్రమే. అది చాలా డొల్ల, గాఢ త లేదు, అన్నింటినీ మించి కేవలం మాటలు, పెద్ద పెద్ద మాటలు, కాని, చూడూ, వాళ్ళ దృక్పథానికి దాదాపు యథార్థమైన ఆధారం నేను చెప్తున్న రెండు విషయాలలో వుంది. ఒకటి రాబడికి సంబంధించినది. రెండవది ఆర్థిక లావాదేవీలకకు సంబంధించినది.

ఆర్థిక లావాదేవీల సమస్య పరిష్కారమైనది అంటే, పరిష్కారాన్ని అన్వయిస్తే, యీ రాజకీయ భేదాలకు ఆధారమైనవాటిల్లో అధిక భాగం అంతరించిపోతాయి. జీవిత సమస్యలను, ఆ సమస్యలకు పరిష్కారాన్ని, అదివరకున్నదానికి వ్యతిరేక దృష్టితో చూడడం మీద ఆధారపడి వుంది. వీళ్ళేమో విషయం ఇది అంటారు, వాళ్ళేమో అది అలా అని అంటారు. కచ్చితంగా నేను చెప్పినట్లు, పెద్దగా వినపడాలని, పెద్దగా ప్రభావం చూపాలని యేమీ లేనిదాని నుండి విషయాలను యేర్చి కూర్చేవారిని గురించి గాక అత్యంత నిజాయితీపరుల గురించే నేను మాట్లాడుతున్నాను. కాని మనం సమస్య హృదయం లోనికి పోయి చూస్తే అక్కడ పెద్ద భేదం కన్పించదు.

చాలామంది వున్నారు — నేను మాట్లాడుతున్నది జనాన్ని గురించి, వ్యక్తుల గురించి గాక ప్రభుత్వాల గురించి — కమ్యూనిస్టులం కాదని నాటకమాడేవాళ్ళు చాలామందే వున్నారు. పూర్తిగా కమ్యూనిస్టులలాగే, కమ్యూనిస్టుల కంటే యింకా మరింత తీవ్రంగా పనిచేసే ఒక విధానం వాళ్ళకుంది.

CWM 7:300-01

*

ప్రశ్న: ప్రియజననీ, అతిమానసం భువిపై అవతరించిందన్నారు. అంటే అసలైన అర్థమేమిటి. "వాగ్దానం చేసిన విషయాలు నెరవేరుతాయి" అని కూడా చెప్పారు. ఏమిటీ 'విషయాలు'?

అమ్మ: ఆహ్! అది నిజంగా అజ్ఞానం. ఏనాడో యీ వాగ్దానం జరిగింది, చాలా కాలం క్రితం అది జరిగింది — ఇక్కడ మాత్రమే గాదు — భూమి ఆరంభమైనపుడే ఆ వాగ్దానం జరిగింది. ప్రవక్త లందరి నుండి భవిష్యత్తును తెలిపే అనేక రకాల వాక్కులు వెలువడ్డాయి. "ఒక నూతన స్వరం, ఒక నూతన భువి వుంటాయి, ఒక నూతన జాతి ఉద్భవిస్తుంది, ప్రపంచం రూపాంతరం చెందుతుంది...." సమస్త సంప్రదాయాలకు సంబంధించన ప్రవక్తలు యీ విషయం చెప్పారు.

ప్రశ్న: "అవి నెరవేరాయి" అని మీరన్నారు?

అమ్మ: అవును, అయితే?

ప్రశ్న: నూతన జాతి యెక్కడ?

అమ్మ: నూతన జాతా? నిరీక్షించు, యెదురుచూస్తూ వుండు... కొన్ని వేల సంవత్సరాలు, అప్పుడు చూస్తావు.

మనస్సు భూమి మీదకు అవతరించిన తర్వాత, భువి వాతావరణంలో మనస్సు అభివ్యక్తం గావడానికి మొట్టమొదటి మనిషి దర్శన మివ్వటానికి మధ్య దాదాపు పది లక్షల సంవత్సరాలు గడచి వుంటాయి. ఇప్పుడు అది వేగంగా జరుగుతుంది, యెందుచేతనంటే మనిషి దానిని ఆశిస్తున్నాడు, అతనికో అస్పష్టమైన భావం వుంది. ఒక అర్థంలో మానవాతీతుని రాక కోసం యెదురు చూస్తూ కాంక్షిస్తున్నాడు. కాని పూర్వం కోతులు మనిషి పుట్టాలని ఆశించలేదు, అవి ఆ విషయాన్ని[1] గురించి ఆలోచించనే లేదు. — దానికొక మంచి కారణం వుంది, బహుశా అవి యెక్కువగా ఆలోచించ లేకపోవడమే అయ్యుంటుంది. కాని మనిషి దానిని గురించి ఆలోచించాడు, యెదురు చూస్తున్నాడు గనుక అదింకా వేగంగా జరుగుతుంది. వేగం అంటే యింకా బహుశా వేల సంవత్సరాలు అని అర్థం. దానిని గురించి కొన్ని వేల సంవత్సరాల తర్వాత మళ్ళీ ముచ్చటించుకోవాలి.

(నిశ్శబ్దం)

అంతరంగంలో యెవరు సంసిద్ధులై వుంటారో, ఉన్నత శక్తులకు ఉన్మీలనమై, వాటితో సంపర్కం పెట్టుకొని వుంటారో, అతిమానస ప్రకాశంతో, చేతనతో ప్రత్యక్ష వ్యక్తిగత సంపర్కం కలిగి వుంటారో, వారు భూవాతావరణంలో మార్పును అనుభూతి చెందుతారు.

కాని అందుకోసం... దానిలాగా వున్నదాన్ని అది మాత్రమే తెలుసుకో గలుగుతుం

---

1. 1956 ఏప్రియల్ బులెటిన్‌లో రెండు సందేశాల రూపంలో ఫిబ్రవరి 29 న జరిగిన అతిమానస అభివ్యక్తిని గురించి అమ్మ యీ విధంగా ప్రకటించారు.

ప్రభూ నీవు సంకల్పించావు, నేను నిర్వహించాను
నూతన వెలుగు భువిపై ప్రసరించింది
ఒక నూతన ప్రపంచం జన్మించింది
వాగ్దానం చేసిన విషయాలు నెరవేరాయి.

"భువిపై అతిమానస అభివ్యక్తి యిక నెంత మాత్రం ఒక వాగ్దానం కాదు, అదొక సజీవ వాస్తవం, ఒక సత్యత".

"అదిక్కడ పనిచేస్తోంది, మిక్కిలి అంధుడైనవాడు, అత్యంత బుద్ధిహీనుడు, అత్యంత అయిష్టత చూపించేవాడు సైతం, దానిని గుర్తించక తప్పని రోజొకటి వస్తుంది'.

దన్నట్లు, అతిమానస దివ్యచేతన మాత్రమే భూవాతావరణంలో అతిమానసం పనిచేస్తున్నట్లు తెలుసుకోగలుగుతుంది. ఏదో ఒక కారణం చేత యీ గ్రహణశక్తిని అభివృద్ధి చేసుకొన్నవాళ్ళు దానిని చూడగలరు. ఆంతర అస్తిత్వ స్పృహ కూడా లేనటువంటివాళ్ళు — కొంచెం ఆంతరంలో నివసించేవాళ్ళు — తమ అంతరాత్మ యెలా వుంటుందో యేమాత్రం చెప్పలేనివాళ్ళు భూవాతావరణంలో వచ్చిన భేదాన్ని గ్రహించడానికి సంసిద్ధులు కాలేదని కచ్చితంగా చెప్పవచ్చు. అందుకోసం వాళ్ళింకా చాలా దూరం పయనించవలసి వుంది. ఎందుకనంటే యెవరి చేతన హెచ్చుతగ్గులుగా కేవలం బాహ్య అస్తిత్వం మీదే — మనఃప్రాణదేహాల మీదే కేంద్రీకృతమై వుంటుందో వాళ్ళు వాటిని గుర్తించడానికి, విషయాలు వూహించని విధంగా ఒక అసంగతమైన రూపం తీసుకోవలసి వుంటుంది. అప్పుడు, అవిగో మహిమలు, అంటారు.

పరిస్థితులను, లక్షణాలను మార్పు చేస్తూ, విస్తృత పరిధిలో విస్తరించే ఫలితాన్ని చూపిస్తూ క్రియాశక్తులు జోక్యం చేసుకుంటున్న నిరంతర మహిమను వాళ్ళు మహిమ అనరు. ఎందుకనంటే వాళ్ళు చూచేది కేవలం పైకి కన్పించే ఆకారాన్నే, అది చాలా సహజం అన్పిస్తుంది. కాని నిజం చెప్పాలంటే, సంభవించే యే అత్యల్ప విషయం గురించైనా నీవు లోతుగా విచారిస్తే అది మహిమాన్వితం అని వప్పుకొన కుండా వుండలేవు,

నీవు లోతుగా విచారించకుండా, అవి యేమిటి, అలా యెందుకున్నాయి అని ప్రశ్నించకుండా యదాతథంగా తీసుకొవడమే అందుక్కారణం, లేకపోతే "నిజంగా యిది చాలా ఆశ్చర్యం కలిగిస్తోందే! యిదెలా జరిగింది?" అని నీలో నీవు అనుకొనేటట్లు చేసే అనేక సందర్భాలు ప్రతి రోజూ తారసపడ్తాయి. విషయాలను పై పైన చూడడం అనేది పూర్తిగా ఒక అలవాటుగా మారిపోయింది.

CWM 8:126-28

28 జనవరి 1964

(ఈ క్రింద ఉదహరించిన సంభాషణ దివ్యజననికి 'బి' అనే ఒక బెంగాలీ శిష్యునికి మధ్య జరిగింది. ఈ సంభాషణ జరుగుతున్నపుడు టేపులలో నిక్షిప్తం చేయలేదు, కేవలం స్మృతి ననుసరించి తరువాత వ్రాసాడు.)

బి: నేను కలకత్తా వెళ్తున్నాను. ప్రస్తుతం జరుగుతున్న మతకలహాల గురించి

పరిష్కారం యేమిటని వాళ్ళు నన్నడుగుతారు.

అమ్మ: చేతన పరివర్తన చెందాలి, అదే పరిష్కారం. నాకు తెలుసు వాళ్ళు (పాకిస్థానీయులు) చెడుగా, జంతువుల్లా ప్రవర్తించారు — మనుష్యుల కంటే జంతువులే నయం — కాని యిక్కడివాళ్ళు కూడా అదే చేస్తే జనంచేత చెడుపనులు చేయించే శక్తుల చేతుల్లో పడిపోతారు. అది ఆ శక్తుల పట్టును మరింత దృఢం చేస్తుంది. ఈ విధంగా ఎగబడడం పరిష్కారం కాదు.

బి: అక్కడున్న జనం నిస్పృహ చెందుతున్నారు, వాళ్ళకు పరిష్కారం కన్పించడం లేదు, యే దారిన వెళ్ళాలో యెవరికై చూడాలో తెలియడం లేదు. వాళ్ళు అపమార్గంలో పోతున్నారు, సరైన నాయకత్వంలేక తప్పుదారి పడ్తున్నారు. ఈ యిబ్బందులలో అధిక భాగానికి దేశవిభజన కారణం కాదా?

అమ్మ: అవును, మతవిభజన, దేశవిభజన స్వప్రయోజనాల కోసం విభజన! జనం గనుక మనమంతా పోట్లాడుకొనే అన్నదమ్ములం కాదు, మన సామాన్య మూలం గురించి యెరుక గలిగిన అన్నదమ్ములం అనుకొంటే...

బి: మీ రెప్పుడొస్తున్నారు?

అమ్మ: నే నక్కడ లేననే భ్రమపడ వద్దు. నేనున్నాను, నా క్రియాశక్తి, చేతన అక్కడున్నాయి. కాని స్వీకరించేవాళ్ళు లేరు. చైనా సమస్య వచ్చినపుడు అక్కడ యుద్ధరంగంలో వున్నాను. ఘనిష్టంగా, స్పష్టంగా నే నక్కడున్నాను, కాని అక్కడ నన్ను స్వీకరించింది ఒక్క చైనావాళ్ళు మాత్రమే అని చెప్పడానికి విచారిస్తున్నాను. వాళ్ళలో ముందుకు దూసుకుపోవాలనే ప్రేరణ అదృశ్యమైంది, అదీ, స్వీకరిచండమంటే. ఎవరికీ తెలియదు వాళ్ళెందు కుపసంహరించుకొన్నారో! భారతదేశం వైపు కొంతమందిని మాత్రమే అది తాకింది., వాళ్ళు ఆ భయంకర స్థితులను నాకు తరువాత చెప్పారు.

రెండో ప్రపంచ యుద్ధానంతరం దగ్గర్నుంచీ నేను కాళికాదేవిని ప్రశాంతంగా వుంచుతున్నాను, కాని ఆమె యెంత అసహనంగా వుంటోందో! కాలం చాలా క్లిష్టంగా వుంది, యెప్పుడైనా యేదైనా జరుగవచ్చు. జనం వాళ్ళ అహాన్ని వదులుకొంటేనే యేదైనా!

బి: నేనో తేలికైన మార్గం చెపుతున్నా — మీ వైపు తిరగడం.

అమ్మ: నేనిప్పుడు నీకు చెప్పిన విషయాన్ని చెప్పవలసిన సమయం బహుశా

వచ్చిందనుకొంటాను. సందర్భం వచ్చినపుడు నీవా విషయం చెప్పవచ్చు. నీ విశ్వాసాన్ని నిలబెట్టుకొంటూ ఒక యోధునిలా ముందుకు వెళ్ళు.

*

బి: "మరో యుద్ధ మంటూ వస్తే అది భారత గడ్డ మీదే" అని ఒకప్పుడెప్పుడో మీరన్నారు.

అమ్మ: అవును, చాలా కాలం క్రితం అన్నాను. కాని భారతదేశం పాకిస్థాను మధ్య విభజన జరిగాక శ్రీఅరవిందులు చాలా గట్టిగా హెచ్చరిస్తూ యిలా వ్రాసారు. ఈ విభజన తప్పకుండా యెలాగోలా అంతమవ్వాలి, "యే విధంగానైనా సరే" అన్నారు. నాతో యింకా యిలా అన్నారు "అలా చేయడానికి వాళ్ళంగీకరించ లేకపోయినట్లైతే యుద్ధం చేస్తారు...."

16 సెప్టెంబరు 1965

*

రష్యా, అమెరికాల మధ్య సౌహార్ద్రిత నెలకొనేందుకు నేను కొన్ని సంవత్సరాల నుండి కొంత పని చేస్తున్నాను. కెన్నడీ హత్య జరిగినపుడు, కృశ్చేవ్ బాగా నిల ద్రొక్కుకున్నపుడు నేనా విషయంలో సఫలమయ్యానని అనుకొన్నాను. ఇద్దరూ నిష్క్రమించారు! ఒకరు హత్యకు గురైయ్యారు, రెండో వ్యక్తి పదవీచ్యుతు డయ్యాడు.

సరే చూద్దాం...

సైనిక పరిష్కారం కంటే వేరేదేమీ కన్పించడం లేదు.

పాకిస్థాను భారతదేశంలో భాగమైపోవడం జరిగితేనే ఆ సమస్య పరిష్కారమైనట్లు.

ఎవరి వత్తిడీ లేకుండా వాళ్ళు ఆ పరిష్కారానికి రావచ్చు....

25 సెప్టెంబరు 1965

*

బాహ్యపరిస్థితులు భారతదేశాన్ని పాకిస్థానుతో తిరిగి యేకమవ్వాలని వత్తిడి చేస్తే తప్ప వాళ్ళందు కంగీకరించరు.

అలా జరగడానికి సన్నాహం జరుగుతోంది, అది ఒకేసారి అంతటినీ భగ్నం చేస్తుంది.

10 నవంబరు 1965

*

భారతదేశం, పాకిస్థానుల మధ్య ఆ యుద్ధం స్పష్టంగా... (మాటల్లో యెలా చెప్పాలి? నా దగ్గర కొచ్చే మాటలు ఆంగ్లంలో వస్తున్నాయి) ఎగ్రచైనా ఉద్యమంలో సరితూగ గల శక్తితో ఒక గొప్ప 'ఆసియా దేశాల కూటమి' ని సృజించాలని కోరే పరమ సత్య క్రియాశక్తుల ప్రేరణచేత, ప్రేరణ క్రింది ఆ పని మొదలై నడుస్తోంది. వాస్తవంగా పాకిస్థాను, తక్కిన ప్రాంతాలు అంటే నేపాలు, టిబెట్, బర్మా కూడా కలిపి, దక్షిణాన సిలోన్ అన్నీ కలిపిన కూటమిగా అది రూపొందాలి. అందులో ప్రతి దేశం స్వయం ప్రతిపత్తితో అభివృద్ధి చెందాలి, పూర్తి స్వేచ్ఛను కలిగి వుండాలి. శాంతి కావాలి అని కాంక్షించే ఆ సామాన్య ఆకాంక్షతో ఒకటై పోయి, విభజన శక్తుల దాడికి వ్యతి రేకంగా పోరాడాలి. అది చాలా స్పష్టం, అది సంకల్పించబడింది....

21 సెప్టెంబరు 1966

*

సరే పశ్చిమంలో వాళ్ళు పోరాడ్డం నిలిపేశారు... అంటే అర్థం సమస్య సమసిపోలేదని.

ఈ సారికి మళ్ళీ జరుగదు.

అలా జరుగదు. ఎలా జరుగుతుందో దర్శించాను. యుద్ధం ద్వారా జరుగదు. పాకిస్థానులో వివిధ భాగాలు విడిపోతాయని ఆందోళన చేయడం ద్వారా అది జరు గుతుంది. అలా అనే అయిదు ప్రాంతాలున్నాయి. విడిపోయి అవి భారతదేశంలో కలిసిపోయి ఒక విధమైన కూటమిగా యేర్పడతాయి. అదిగో అలా ఆ పని జరుగుతుంది.

అది అంతర్గతంగా ముక్కలౌతూ వస్తుంది, అవును, నేను దర్శించాను, అదే జరుగుతుంది, అలాగే జరుగుతుంది.

నేను చూచాను, (ఈ మధ్యనే). అదే రోజో నాకు గుర్తు లేదు. హఠాత్తుగా వున్నట్లుండి చూచాను. గంటపాటు దర్శనంతో దైవశక్తితో సంపర్కం యేర్పడింది. అది... అద్భుతంగా వుంది, విషయాలు అసాధారణంగా తయారైనాయి. అప్పుడు వెంటనే మరునాడు వార్తలన్నీ మారిపోయాయి. నిజంగా అసాధారణ స్థితి అది. కచ్చితంగా యేం మారిపోయాయి. నిజంగా అసాధారణ స్థితి అది. కచ్చితంగా యేం జరిగిందో దాన్ని కాదు నేను దర్శించింది. కాని దాన్ని యెన్నో సంవత్సరాల ముందు దర్శించాను... సరే అదేమంత చెప్పుకోదగ్గ విషయం కాదు... సరే...

జరుగబోయే వాటిల్లో ఒకటి అమెరికా మారడం. దానికి చాలా కాలం పడ్తుంది.

కాలాంతరంలో జరుగబోయే వాటిల్లో ఒకటి అమెరికా మార్పు, మరొకటి

వివరించిన మానవ ఐక్యత ఆదర్శా న్ననుసరించి భారతదేశంలోని రాష్ట్రాలన్నీ ఒక సంయుక్త కూటమిగా యేర్పడాలి. సరిగ్గా శ్రీఅరవిందులు తెలియజేసిన విధంగా అదే భావంలో, అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల మార్పు జరగాలి. కాని అందుకు చాలా కాలం పడ్తుంది.

దిమదర్ : ఒక శిష్యునితో సంభాషణ, 18 డిసెంబరు 1971

ఇది మనిషి పురోగతి, ఏలనంటే కలియుగం
స్వర్ణయుగాన్ని సిద్ధం చేస్తుంది. మనం పాపం అనేది
మనిషి లోలోతుల్లో ఆతడే వదలివేసినవి
ఆతని తీర్థయాత్రలో, ఆ మహాచోదకుడు దారి చూపుతాడు.

ఘర్షించి బాధపడి చెడును విడుస్తాడు. వెనుక
ఏలనంటే, ఆతనిని విడువకుండా సదా తిరిగి వస్తుంది.
బాధ అనే అగ్నిలో పుతం పెట్టబడ్తాడు
అధిక మాధుర్యాని కర్హమయ్యేందుకు, అధిక శక్తిని పొందడానికి

CWSA 2:244

శ్రీఅరవిందులు

స్వేచ్ఛానువాదం: కె. వి. రావు

మహాప్రళయకాల విధ్వంసం — ఛిన్నమస్త

కాలగతిలో భువిపై ఎప్పుడు నూతన సృష్ట్యారంభం జరిగినా లేక భూవాతావరణంలో నూతన చైతన్య ఆవిష్కరణ చోటు చేసుకున్నా, అది గత సృష్టి సర్వం విధ్వంసం కాబడి అంతరించిన పిదపనే సంభవమవుతుంది. మహాశివుని నర్తనకు రెండు లక్షణాలున్నాయి, ఒకటి సృష్టి గావించుటలోని పరమానందం, రెండు, ధ్వంసం చేయుటలోని సంతోషం. — లాస్యము, తాండవము. ఇంతవరకు ఈ రెండూ సమానంగానే అవసరమయినాయి — పరస్పర పూరకాలుగా.

విధ్వంసం అనగా అనవసరమైన, అనర్హమైన నూతన ఆవిష్కరణను అంగీకరించు

టకు సమ్మతించని, దానిని ఆటంకపరచి, తిరస్కరించ ప్రయత్నించే దానినంతటినీ నాశనం చేయటం. అనివార్యమగు నూతన భవితకు యుక్తము కానిదాని నంతా ధ్వంసం గావించటం. ప్రాపంచిక పరిణామ క్రమం ఒక ప్రగతి బాటలో పయనించడం. ఆ వేగానికి అనుగుణంగా అడుగేయ లేకపోతే నీవు ఆ బాట నుండి తొలగిపోవాలి లేదా తరువాతి దశకు చేరడానికి అడ్డంకిగా నున్న నీవు తొలగించబడతావు.

నీవు గత సృష్టి సాంప్రదాయానికే కట్టుబడి లేక కనీసం దానిపై ప్రేమను చంపుకోలేక దానినే అంటిపెట్టుకొని వున్నట్లయితే ఆ విధ్వంసం బాధను కలిగించవచ్చు, భయంకరమైనది లేక జుగుప్సాకరమైనది కావచ్చు. కానీ, నీవు కొత్తను ఆకాంక్షిస్తే, ఉదయించబోయే భవితలో పాల్గొనుటకు ఇష్టపడితే, ఇప్పటికే ఆ భవితకు చెందినట్టి భావన వుంటే, ఈ విధ్వంసం యొక్క ఆవశ్యకతను గ్రహించ గలుగుతావు, పని వేగవంతం కావటానికి దానిని స్వాగతిస్తావు, దానిలో ఆనందం కూడా పొందుతావు. విధ్వంసం గావించటంలో ఆనందం అనుభవిస్తావు — అధమ పక్షం మహాశివుడు అనుభవిస్తాడు, దివ్యశక్తి అనుభూతిని పొందుతుంది.

అలాంటిదేదో ఒకటి, నిజానికి అట్టిదే, జరుగుతున్నది: మహాకాళి తన సన్నాహ కార్యక్రమాన్ని, తొలగించివేసే, ధ్వంసం చేసే, అంతమొందించే కార్యాన్ని, మహాలక్ష్మి, మహాసరస్వతుల మార్గం నిరాటంకం గావించే కార్యాన్ని ప్రారంభించింది. మహేశ్వరి యొక్క ప్రేమ, జాలి, ఆ పనికి అనుమతిస్తుంది, బలపరుస్తుంది. ఎంతో ప్రేమతో, శ్రద్ధతో నిర్మించిన, ఇంకా నిర్మిస్తున్న నూతన సృష్టి, నూతన ప్రపంచం సన్నద్ధమయింది — భౌతిక క్షేత్రంలో తనంతట తాను అభివ్యక్తమవటానికి, భూమిపై సశరీరంగా వ్యక్తమవటానికి, సన్నద్ధంగా నుంది కానీ పృథ్వి ఇంకా సన్నద్ధం కాలేదు, వాస్తవానికి మనిషి ఇంకా సిద్ధపడలేదు, ఇంకా దానిని తిరస్కరిస్తున్నాడు, గతించిన పాత ప్రపంచాన్నే గట్టిగా పట్టుక వ్రేలాడుతున్నాడు; అతడు ఈ అసత్యమైన, మోసపూరితమైన క్రీడావిలాసాన్ని ఇష్టపడుతాడు. బహుశా అతని అహంకారపూరిత స్వభావానికి, ప్రచ్ఛన్న వేషధారణకు, సత్యం చూడలేనంత అసాధారణగు ప్రకాశవంతమైనది అయి వుండవచ్చు. ఆ కారణంగా అతను నవ్యచేతనను, నూతన వాస్తవికతను సాధ్యమైనంతగా అడ్డుకుంటాడు. శ్రీమాత తన అపారమైన ప్రేమానురాగాలతో ఆ తిరస్కృతిని తనపై వేసుకొనుటకు ప్రయత్నించింది, సాధ్యమైనంత వరకు స్వాభావిక స్థితులను సమ్మతింప జేసి మార్చే ప్రయత్నం చేసింది. అటుపైన, ఇక

చేసేది ఏమీ లేనందున తనను తాను ఉపసంహరించుకొని, అనివార్యమైన కార్య నిర్వహణను తన మరొక పక్షానికి వదిలివేసింది. ఆ కార్యం అత్యంత దృఢమైన గత ప్రపంచాన్ని నామరూపాలు లేకుండా చేయటం. అది ఒక ఆవశ్యకత, భూమండలానికే కాదు, మనిషికి కూడా మేలు కలగటానికి.

ఆ పని మొదలయింది. దానిని మహాశివుని నర్తనమని, భీకర రూపధారిణి యగు మహాకాళి కరాళ నృత్యమని ఏ పేరుననైనా పిలువవచ్చు. పని మొదలై,దాని దారిలో అది వడివడిగా సాగిపోతున్నది — విధ్వంసం, సర్వనాశనం, ఛిన్నాభిన్నమవడం — అవును, అదే ప్రథమ ఫలితం. మనకు నచ్చినా, నచ్చకపోయినా ఇప్పటికే దానిని వీక్షిస్తున్నాము, దానిలో భాగస్వాముల మైనాము, అది పరమేశ్వర శాసనం, తప్పక తీరవలసిందే. ఎవరు పరమసత్యాన్ని అంటిపెట్టుకొని వుంటారో వారు జీవించి వుంటారు, అసత్యంతో సఖ్యత పెంచుకున్నవారు నశిస్తారు. మనిషికి ఎరుకతోనో లేక ఎరుక లేకనో ఏదో ఒక దానిని ఎన్నుకోవటం తప్ప వేరొక మార్గం లేదు.

అది ఒక అనివార్యమగు దశ; నీవు పరమ సత్యానికి ఆశ్రితుడవైనట్లయితే వగవటానికి, బాధపడటానికి ఏమి లేదు.

తరువాతి దశ, సహజంగానే, అవశేషాల తొలగింపు, పూర్తిగా తొలగించుట — సత్యానికి వ్యతిరేకమైనదానిని, గతించిన ప్రపంచ శిథిలావశేషాలను వదిలించుకొనుట, మలినమైన, అస్పష్టమైనదాని నంతటినీ క్షేత్రపరిధి నుండి తొలగించుట. అప్పుడు మాత్రమే నూతన వాస్తవికత ముందుకు రాగలదు, శ్రీమాత ఉద్యమ లక్ష్యం నేరవేరుతుంది.

తనంతట తానుగా రూపొందిన నూతన జగత్తు ఇప్పటికే ప్రత్యక్షమయింది. ఆశ్రమం లోపల, బయటా ఏది జరుగుతున్నా అది జరిగేది నూతన సృష్టి వీలైనంత తొందరగా బహిర్గతం కావాలన్న ఉద్దేశంతోనే. నూతన వాస్తవికత ఏదైతే ఒక చోట ప్రతిష్ఠింపబడిందో అది అక్కడ నుండి బహిర్గతమవడానికి దానిని కప్పివున్న ఉపరితల ఆవరణ — ఒక జడమైన పెంకులాంటి ఆచ్ఛాదన అనవచ్చు — ఛేదించబడుతున్నది. అది శ్రీమాత స్వయం ఆత్మానుగతంగా నిర్వహించు కార్యం. ఆమె తన ఛిన్నమస్తాకృతిని దాల్చింది. (సర్వావయవ హోమం, మహాబలి, పూర్ణాహుతి, సర్వ విధ్వంసకర కార్యనిర్వహణ గావించే రూపం). ఆమె ధ్వంసం చేస్తున్న వస్తువులన్నీ స్వయంగా ఆమెవే. ఒక విధంగా ఆమె తన దేహమందలి పాత నిరుపయోగమైన జీర్ణావయవాలను

విసర్జిస్తున్నది. ఈ సందర్భంలో శ్రీఅరవిందుల పంక్తులను గుర్తు చేసుకోవచ్చు:

"... ఈ కాలం తరచూ భయంకరమైనదిగా, ఒక దావాగ్నిగా, ఒక సుడిగాలిగా, ఒక పెనుతుఫానుగా, ద్రాక్షరసం పిండే యంత్రచాలన లాంటి తీవ్రత గల భగవదాగ్రహంలా వుంటుంది; కానీ అందులో, తన సంకల్పం యొక్క నిజాయితీపై గల గట్టి విశ్వాస బలంతో దృఢంగా నిలబడగలవాడే తప్పక స్థిరంగా నిలిచేవాడు. అతడు పడిపోయినప్పటికీ తప్పకుండా తిరిగి లేస్తాడు; గాలిలో కొట్టుకపోయినట్లు కనిపించినా తప్పక తిరిగి వస్తాడు. ప్రాపంచిక జ్ఞానం తెలిపే రహస్యాల గుసగుసలకు చెవి యొగ్గకుండా జాగ్రత్త పడు; ఎందుకనగా ఇది ఎదురుచూడనిది సంభవమయ్యే కాలం."

భగవత్కాలం

Collected Works of Nolinikanta Gupta, Vol. 6, pp. 256-258

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి

గరుడ గమన వేగంతో మంచికి అండగ నిలుచుట
కారణమాతడి అధిక ప్రయాసకు.
అనంత లోకాల నుండి ఆతని ఆగమనం
మరణాంతర వస్తువులతో అమరుటకు అమరత్వం.
దేహమందు విస్తృతమగు అంతరాత్మ నిండుటకై
బాధనొందు భూమి నంత దైవపరం గావించును.
అక్షయమగు ఇచ్ఛాబల పట్టొదలని ఆసరాతో
మృత్యుముఖం నుండి ఎదుగు దివ్యమైన పుట్టుకగా.

అనువాదం: అందుగులపాటి కైలాసపతి